

Europeiska unionens officiella tidning

L 191

Svensk utgåva

Lagstiftning

fyrtioåttonde årgången

22 juli 2005

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1158/2005 av den 6 juli 2005 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1165/98 om konjunkturstatistik 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1159/2005 av den 6 juli 2005 om ändring av rådets förordning (EG) nr 2236/95 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området för transeuropeiska nät 16
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1160/2005 av den 6 juli 2005 om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenvärdet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna vad gäller tillgången till Schengens informationssystem för de organ som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon i medlemsstaterna ⁽¹⁾ ... 18
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1161/2005 av den 6 juli 2005 om sammanställning av kvartalsvisa icke-finansiella räkenskaper efter institutionell sektor 22
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG av den 6 juli 2005 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter och om ändring av rådets direktiv 92/42/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/57/EG och 2000/55/EG 29
- ★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/33/EG av den 6 juli 2005 om ändring av direktiv 1999/32/EG vad gäller svavelhalten i marina bränslen 59

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2005/516/EG:

- ★ Kommissionens beslut av den 22 april 2005 om inrättande av Europeiska säkerhetsforskningsrådet 70

Pris: 18 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt en begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fetstil och föregås av en asterisk.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1158/2005

av den 6 juli 2005

om ändring av rådets förordning (EG) nr 1165/98 om konjunkturstatistik

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 285.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Genom förordning (EG) nr 1165/98 ⁽³⁾ fastställs en
gemensam ram för insamling, sammanställning, över-
sändning och utvärdering av företagsstatistik i gemen-
skapen för att kunna bedöma den ekonomiska
utvecklingen.

(2) Genomförandet av förordning (EG) nr 1165/98, genom
kommissionens förordningar (EG) nr 586/2001 ⁽⁴⁾, (EG)
nr 588/2001 ⁽⁵⁾ och (EG) nr 606/2001 ⁽⁶⁾ beträffande
definition av industriella huvudgrupper, definition av
variabler och beviljande av undantag för medlemsstater,
har givit praktiska erfarenheter som kan läggas till grund
för att fastställa åtgärder för ytterligare förbättringar av
konjunkturstatistiken.

(3) I sin handlingsplan för statistikkrav avseende EMU och i
efterföljande rapporter om genomförandet av denna plan
presenterade Ekofinrådet ytterligare grundläggande
aspekter när det gäller att förbättra den statistik som
omfattas av förordning (EG) nr 1165/98.

(4) För att Europeiska centralbanken (ECB) skall kunna
genomföra sin monetära politik är det, såsom sägs i dess
dokument om ECB: s statistikkrav i fråga om allmän
ekonomisk statistik, viktigt att konjunkturstatistiken
vidareutvecklas. ECB behöver i synnerhet tillförlitliga
och meningsfulla aggregat för euroområdet i rätt tid.

(5) Kommittén för det statistiska programmet, som inrätta-
des genom rådets beslut 89/382/EEG, Euratom ⁽⁷⁾, har
fastställt europeiska ekonomiska huvudindikatorer vilka
går utöver räckvidden för förordning (EG) nr 1165/98.

⁽¹⁾ EUT C 158, 15.6.2004, s. 3.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 22 februari 2005 (ännu ej
offentliggjort i EUT). Rådets beslut av den 6 juni 2005.

⁽³⁾ EGT L 162, 5.6.1998, s. 1. Förordningen ändrad genom
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003
(EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT L 86, 27.3.2001, s. 11.

⁽⁵⁾ EGT L 86, 27.3.2001, s. 18.

⁽⁶⁾ EGT L 92, 2.4.2001, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

- (6) Följaktligen måste förordning (EG) nr 1165/98 ändras när det gäller områden av särskild betydelse för den monetära politiken och bedömningen av den ekonomiska utvecklingen.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Kommittén för det statistiska programmet.
- (8) I genomförandet av Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning ingår en minskning av onödiga arbetsbördor för företagen och spridning av ny teknik.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1165/98 skall ändras på följande sätt:

- 1) Artikel 4.2 skall ändras på följande sätt:

- a) Följande led skall läggas till:

- "d) Deltagande i de europeiska stickprovsundersökningar som samordnas av Eurostat i syfte att utarbeta europeiska skattningar.

De undersökningar som nämns i första stycket skall omfatta de uppgifter som avses i bilagorna. De skall godkännas och genomföras enligt förfarandet i artikel 18.

Europeiska stickprovsundersökningar skall genomföras när nationella stickprovsundersökningar inte motsvarar EU: s krav. Medlemsstaterna kan dessutom välja att delta i europeiska stickprovsundersökningar när sådana undersökningar ger möjligheter att avsevärt minska kostnaden för det statistiska systemet eller företagens arbetsbörda till följd av EU: s krav. Genom att delta i en europeisk stickprovsundersökning uppfyller en medlemsstat villkoren för tillhandahållande av den berörda variabeln i enlighet med en sådan undersöknings syfte. De europeiska stickprovsundersökningarna får ange villkoren i fråga om graden av noggrannhet och tidsfristerna för översändning av uppgifter."

- b) Följande stycke skall läggas till:

"Obligatoriska undersökningar skall genomföras för att ta fram uppgifter som inte redan är tillgängliga

(inom den begärda tidsfristen) i andra källor, till exempel register. Undersökningarna skall genomföras med hjälp av elektroniska och webbaserade frågeformulär i förekommande fall."

- 2) Artikel 10 skall ändras på följande sätt:

- a) Punkt 3 skall ersättas med följande:

"3. Variablernas kvalitet skall kontrolleras regelbundet genom att jämföras med andra statistiska uppgifter. Jämförelsen skall göras av de enskilda medlemsstaterna och kommissionen (Eurostat). Dessutom skall de kontrolleras med avseende på inbördes överensstämmelse."

- b) Punkt 4 skall ersättas med följande:

"4. Kvaliteten skall utvärderas genom att fördelarna med att uppgifterna finns tillgängliga jämförs med kostnaderna för att samla in dem och den arbetsbörda detta medför för företagen, särskilt småföretagen. För denna utvärdering skall medlemsstaterna på kommissionens begäran översända nödvändiga uppgifter till kommissionen i enlighet med en gemensam europeisk metod utarbetad av kommissionen i nära samarbete med medlemsstaterna."

- 3) Artikel 12.1 skall ersättas med följande:

- "1. Kommissionen skall, efter samråd med kommittén för det statistiska programmet, senast den 11 februari 2006 offentliggöra en rådgivande metodhandbok med förklaringar av reglerna i bilagorna samt vägledning för konjunkturstatistik."

- 4) Artikel 14.2 skall ersättas med följande:

- "2. Senast den 11 augusti 2008 och därefter vart tredje år skall kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om den statistik som har sammanställts i enlighet med denna förordning, särskilt om dess relevans och kvalitet samt om översynen av indikatorerna. Rapporten skall även specifikt behandla kostnaderna för det statistiska systemet och arbetsbördan för företagen till följd av denna förordning i förhållande till dess fördelar. Den skall innehålla en redovisning av bästa praxis för att minska företagens arbetsbörda samt ange hur arbetsbördan och kostnaderna kan minskas."

5) I artikel 17 skall följande led läggas till:

Artikel 2

"j) Införande av europeiska stickprovsundersökningar (artikel 4)."

6. Bilagorna A — D skall ändras enligt bilagan.

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 6 juli 2005.

På Europaparlamentets vägnar

J. BORRELL FONTELLES

Ordförande

På rådets vägnar

J. STRAW

Ordförande

BILAGA

DEL A

Bilaga A till förordning (EG) nr 1165/98 skall ändras enligt följande:

Räckvidd

Texten i avsnitt a ("Räckvidd") skall ersättas med följande:

"Denna bilaga skall tillämpas på alla verksamheter i avdelningarna C — E i NACE eller, i förekommande fall, på alla produkter som är förtecknade i avdelningarna C — E i CPA."

Förteckning över variabler

Texten i avsnitt c ("Förteckning över variabler") skall ändras på följande sätt:

- 1) Följande variabel skall läggas till i punkt 1:

"Variabel	Namn
340	Importpriser"

- 2) Punkt 2 skall ersättas med följande:

"2. Uppgifter om producentpriser på exportmarknad (312) och importpriser (340) får sammanställas på grundval av enhetsvärden för produkter från utrikeshandel eller andra källor endast om detta inte medför någon betydande kvalitetsförsämring jämfört med de specifika prisuppgifterna. Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 18 fastställa villkoren för att garantera nödvändig datakvalitet."

- 3) Punkt 9 skall ersättas med följande:

"9. Uppgifter om producentpriser och importpriser (310, 311, 312 och 340) krävs inte för följande grupper i NACE respektive CPA: 12.0, 22.1, 23.3, 29.6, 35.1, 35.3, 37.1, 37.2. Fram till den 11 augusti 2008 får förteckningen över grupper ändras i enlighet med förfarandet i artikel 18."

- 4) Följande punkt skall läggas till:

"10. Variabeln importpriser (340) beräknas på grundval av produkter i CPA. De importerande verksamhetsenheterna får vara klassificerade inom en sektor som inte ingår i avdelningarna C — E i NACE."

Form

Texten i avsnitt d ("Form") skall ersättas med följande:

- "1. Samtliga variabler skall översändas i icke-korrigerad form i den mån de finns tillgängliga.
2. Variablerna produktion (110) och antal utförda arbetstimmar (220) skall dessutom översändas korrigerat för antalet arbetsdagar. När andra variabler är påverkade av antalet arbetsdagar får medlemsstaterna även översända dessa korrigerade för antalet arbetsdagar. Förteckningen över variabler som skall utarbetas korrigerade för antalet arbetsdagar får ändras enligt förfarandet i artikel 18.
3. Medlemsstaterna får dessutom översända säsongskorrigerade variabler och variabler i form av cykliska förlopp. Endast om uppgifterna inte översänds i denna form får kommissionen (Eurostat) utarbeta och offentliggöra säsongskorrigerade serier och tendenser för dessa variabler.
4. Variablerna 110, 310, 311, 312 och 340 skall översändas som index. Alla andra variabler skall översändas antingen som index eller som absoluta tal."

Referensperiod

I avsnitt e ("Referensperiod") skall följande variabel läggas till:

"Variabel	Referensperiod
340	månad"

Grad av noggrannhet

Texten i avsnitt f ("Grad av noggrannhet") skall ändras på följande sätt:

- 1) Punkterna 1 och 2 skall ersättas med följande:
 - "1. Alla variabler, utom variabeln importpriser (340), skall översändas för nivåerna avdelning (en bokstav), underavdelning (två bokstäver) och tvåsiffriga huvudgrupper i NACE. Variabeln 340 skall rapporteras för nivåerna avdelning (en bokstav), underavdelning (två bokstäver) och tvåsiffriga huvudgrupper i CPA.
 2. Dessutom skall för avdelning D i NACE produktionsindex (110) och producentprisindex (310, 311 och 312) översändas på tresiffriga och fyrsiffriga nivåer i NACE. De översända indexen för produktion och producentpriser på tresiffriga och fyrsiffriga nivåer måste motsvara minst 90 % av det totala förädlingsvärdet för varje medlemsstat i avdelning D i NACE under ett givet basår. De medlemsstater vilkas totala förädlingsvärde i avdelning D i NACE under ett givet basår är mindre än 4 % av det totala värdet i Europeiska gemenskapen behöver inte översända variablerna med så hög grad av noggrannhet."

2) Punkt 4 skall ersättas med följande:

"4. Dessutom skall alla variabler utom de som avser omsättning och orderingång (120, 121, 122, 130, 131 och 132) översändas för den totala industrin definierad som avdelningarna C — E i NACE och de industriella huvudgrupperna definierade enligt kommissionens förordning (EG) nr 586/2001 (*).

(*) EGT L 86, 27.3.2001, s. 11."

3) Följande punkter skall läggas till:

"5. Variablerna för omsättning (120, 121 och 122) skall översändas för den totala industrin definierad som avdelningarna C och D i NACE och de industriella huvudgrupperna, med undantag för den industriella huvudgrupp som definierats för energirelaterad verksamhet.

6. De nya variablerna för orderingång (130, 131 och 132) skall översändas för den totala tillverkningen, avdelning D i NACE och en reducerad mängd av industriella huvudgrupper omfattande de huvudgrupper i NACE som anges i avsnitt c ('Förteckning över variabler') punkt 8 i denna bilaga.

7. Variabeln importpriser (340) skall översändas för samtliga industriprodukter, avdelningarna C — E i CPA och de industriella huvudgrupperna definierade enligt förordning (EG) nr 586/2001 på grundval av produktgrupper i CPA. Denna variabel behöver inte översändas av de medlemsstater som inte har infört euron som sin valuta.

8. I fråga om variabeln importpriser (340) får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 18 fastställa villkoren för tillämpning av en europeisk stickprovsundersökning enligt artikel 4.2 d.

9. Variablerna för exportmarknader (122, 132 och 312) skall översändas med uppdelning på länder i och utanför euroområdet. Uppdelningen skall tillämpas på den totala industrin definierad som avdelningarna C — E i NACE, de industriella huvudgrupperna och avdelning (en bokstav), underavdelning (två bokstäver) och tvåsiffrig huvudgrupp i NACE. Uppgifter om NACE E krävs inte för variabel 122. Vidare skall variabeln importpriser (340) översändas med uppdelning på länder i och utanför euroområdet. Uppdelningen skall tillämpas på den totala industrin definierad som avdelningarna C — E i CPA, de industriella huvudgrupperna och avdelning (en bokstav), underavdelning (två bokstäver) och tvåsiffrig huvudgrupp i CPA. För uppdelningen på länder i och utanför euroområdet får kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 18 fastställa villkoren för tillämpning av en europeisk stickprovsundersökning enligt artikel 4.2 d. I en europeisk stickprovsundersökning får räckvidden för variabeln importpriser begränsas till att endast omfatta import av produkter från länder utanför euroområdet. Uppdelningen på länder i och utanför euroområdet för variablerna 122, 132, 312 och 340 behöver inte tillämpas av de medlemsstater som inte har infört euron som sin valuta.

10. De medlemsstater vilkas totala förädlingsvärde i avdelningarna C, D och E i NACE under ett givet basår är mindre än 1 % av det totala förädlingsvärdet i Europeiska gemenskapen behöver endast översända uppgifter för nivåerna total industri, industriella huvudgrupper och avdelning i NACE eller avdelning i CPA."

Tidsfrister för översändning av uppgifter

Texten i avsnitt g ("Tidsfrister för översändning av uppgifter") skall ändras på följande sätt:

- 1) I punkt 1 skall vissa variabler ändras eller läggas till enligt följande:

"Variabel	Tidsfrister
110	1 månad och 10 kalenderdagar
(...)	(...)
210	2 månader
(...)	(...)
340	1 månad och 15 kalenderdagar

- 2) Punkt 2 skall ersättas med följande:

- "2. Tidsfristen får förlängas med upp till 15 kalenderdagar för nivåerna grupp och undergrupp i NACE eller grupp och undergrupp i CPA.

För de medlemsstater vilkas förädlingsvärde i avdelningarna C, D och E i NACE under ett givet basår är mindre än 3 % av det totala förädlingsvärdet i Europeiska gemenskapen får tidsfristen förlängas med upp till 15 kalenderdagar för uppgifter om total industri, industriella huvudgrupper, avdelningar och huvudgrupper i NACE eller avdelningar och huvudgrupper i CPA."

Pilotundersökningar

I avsnitt h ("Pilotundersökningar") skall punkterna 2 och 3 utgå.

Första referensperioden

I avsnitt i ("Första referensperioden") skall följande stycken läggas till:

"Den första referensperioden för översändning av variabler avseende exportmarknader uppdelade på länder i och utanför euroområdet får inte vara senare än januari 2005.

Den första referensperioden för variabeln 340 får inte vara senare än januari 2006, om basåret är senast 2005."

Övergångsperiod

I avsnitt j ("Övergångsperiod") skall följande punkter läggas till:

- "3. En övergångsperiod som upphör den 11 augusti 2007 får beviljas i enlighet med förfarandet i artikel 18 för variabeln 340 och uppdelningen på länder i och utanför euroområdet för variablerna 122, 132, 312 och 340.

4. En övergångsperiod som upphör den 11 augusti 2007 får beviljas för ändring av tidsfrister för översändning av uppgifter för variabeln 110 i enlighet med förfarandet i artikel 18.
5. En övergångsperiod som upphör den 11 augusti 2006 får beviljas för ändring av tidsfrister för översändning av uppgifter för variabeln 210 i enlighet med förfarandet i artikel 18."

DEL B

Bilaga B till förordning (EG) nr 1165/98 skall ändras på följande sätt:

Förteckning över variabler

Texten i avsnitt c ("Förteckning över variabler") skall ändras på följande sätt:

- 1) Punkt 5 skall ersättas med följande:

"5. Endast om variablerna för byggnadskostnader (320, 321 och 322) inte är tillgängliga får de uppskattas med hjälp av variabeln producentpriser (310). Detta skall vara tillåtet fram till den 11 augusti 2010."

- 2) Följande punkt skall läggas till:

"6. Medlemsstaterna skall genomföra undersökningar som inleds av kommissionen och utformas i samråd med medlemsstaterna. Undersökningarna skall, med beaktande av fördelarna med uppgiftsinsamlingen i förhållande till kostnaderna för insamling och arbetsbördan för företagen, syfta till att

- a) bedöma möjligheten av en kvartalsvis variabel för producentpriser (310) inom byggnadsverksamhet,
- b) utforma en lämplig metod för uppgiftsinsamling och indexberäkning.

Kommissionen skall senast den 11 augusti 2006 föreslå en definition av variabeln producentpriser.

Medlemsstaterna skall senast den 11 augusti 2007 lämna en rapport till kommissionen om undersökningarnas resultat.

Kommissionen skall senast den 11 augusti 2008, i enlighet med förfarandet i artikel 18, besluta om huruvida artikel 17 b skall återopas för att ersätta variabeln byggnadskostnader med variabeln producentpriser med verkan från basåret 2010."

Form

Texten i avsnitt d ("Form") skall ersättas med följande:

- "1. Samtliga variabler skall översändas i icke-korrigerad form i den mån de finns tillgängliga.
2. Variablerna produktion (110, 115 och 116) och antal utförda timmar (220) skall dessutom översändas korrigerade för antalet arbetsdagar. När andra variabler är påverkade av antalet arbetsdagar får medlemsstaterna

även översända dessa korrigerade för antalet arbetsdagar. Förteckningen över variabler som skall utarbetas korrigerade för antalet arbetsdagar får ändras enligt förfarandet i artikel 18.

3. Medlemsstaterna får dessutom översända säsongskorrigerade variabler och variabler i form av cykliska förlopp. Endast om uppgifterna inte översänds i dessa former får kommissionen (Eurostat) utarbeta och offentliggöra säsongskorrigerade serier och tendenser för dessa variabler.
4. Variablerna 110, 115, 116, 320, 321 och 322 skall översändas som index. Variablerna 411 och 412 skall översändas som absoluta tal. Alla andra variabler skall översändas antingen som index eller som absoluta tal."

Referensperioder

Texten i avsnitt e ("Referensperioder") skall ersättas med följande:

"En referensperiod på en månad skall användas för variablerna 110, 115 och 116. En referensperiod på åtminstone ett kvartal skall användas för alla andra variabler i denna bilaga.

De medlemsstater vilkas förädlingsvärde i avdelning F i NACE under ett givet basår motsvarar mindre än 1 % av det totala förädlingsvärdet i Europeiska gemenskapen behöver endast använda en referensperiod på ett kvartal för översändning av variablerna 110, 115 och 116."

Grad av noggrannhet

I avsnitt f ("Grad av noggrannhet") skall följande punkt läggas till:

- "6. De medlemsstater vilkas förädlingsvärde i avdelning F i NACE under ett givet basår motsvarar mindre än 1 % av det totala förädlingsvärdet i Europeiska gemenskapen behöver endast översända uppgifter för total byggnadsverksamhet (nivån avdelning i NACE)."

Tidsfrister för översändande av uppgifter

I avsnitt g ("Tidsfrister för översändande av uppgifter") skall variablerna 110, 115, 116 och 210 ersättas med följande:

"Variabel	Tidsfrist
110	1 månad och 15 kalenderdagar
115	1 månad och 15 kalenderdagar
116	1 månad och 15 kalenderdagar
(...)	(...)
210	2 månader"

Pilotundersökningar

I avsnitt h ("Pilotundersökningar") skall punkterna 1 och 3 utgå.

Första referensåret

I avsnitt i ("Första referensåret") skall följande stycke läggas till:

"Den första referensperioden för översändning av variablerna 110, 115 och 116 med en referensperiod på en månad skall vara senast januari 2005."

Övergångsperiod

I avsnitt j ("Övergångsperiod") skall följande punkter läggas till:

3. En övergångsperiod som upphör den 11 augusti 2007 får i enlighet med förfarandet i artikel 18 beviljas för ändring av referensperioden för variablerna 110, 115 och 116.
4. En övergångsperiod som upphör den 11 augusti 2007 får i enlighet med förfarandet i artikel 18 beviljas för ändring av tidsfrister för översändning av uppgifter för variablerna 110, 115, 116 och 210."

DEL C

Bilaga C till förordning (EG) nr 1165/98 skall ändras på följande sätt:

Förteckning över variabler

I avsnitt c ("Förteckning över variabler") skall följande punkt läggas till:

4. Medlemsstaterna skall genomföra undersökningar som inleds av kommissionen och utformas i samråd med medlemsstaterna. Undersökningarna skall, med beaktande av fördelarna med uppgiftsinsamlingen i förhållande till kostnaderna för insamling och arbetsbördan för företagen, syfta till att
 - a) bedöma möjligheten att översända en kvartalsvis variabel för antalet utförda timmar (220) i sektorn detaljhandel och reparation,
 - b) bedöma möjligheten att översända en kvartalsvis variabel för bruttolöner (230) i sektorn detaljhandel och reparation,
 - c) utforma en lämplig metod för uppgiftsinsamling och indexberäkning.

Medlemsstaterna skall senast den 11 augusti 2007 lämna en rapport till kommissionen om undersökningarnas resultat.

Kommissionen skall senast den 11 augusti 2008, och i enlighet med förfarandet i artikel 18, besluta om huruvida artikel 17 b skall återopas för att inkludera variablerna antal utförda timmar (220) och bruttolöner (230) med verkan från basåret 2010."

Form

I avsnitt d ("Form") skall punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

- "1. Samtliga variabler skall översändas i icke-korrigerad form i den mån som de finns tillgängliga.
2. Variablerna omsättning (120) och försäljningsvolym (123) skall dessutom översändas korrigerade för antalet arbetsdagar. När andra variabler är påverkade av antalet arbetsdagar får medlemsstaterna även översända dessa korrigerade för antalet arbetsdagar. Förteckningen över variabler som skall översändas korrigerade för antalet arbetsdagar får ändras enligt förfarandet i artikel 18."

Grad av noggrannhet

Texten i avsnitt f ("Grad av noggrannhet") skall ändras på följande sätt:

- 1) Punkt 1 skall ersättas med följande:

"1. Variablerna omsättning (120) och försäljningspris (deflator)/försäljningsvolym (330/123) skall översändas med den grad av noggrannhet som fastställs i punkterna 2 — 4. Variabeln antal sysselsatta (210) skall översändas med den grad av noggrannhet som fastställs i punkt 4."

- 2) Följande punkt skall läggas till:

"5. De medlemsstater vilkas omsättning inom huvudgrupp 52 i NACE under ett givet basår är mindre än 1 % av den totala omsättningen i Europeiska gemenskapen behöver endast sända variablerna omsättning (120) och försäljningspris (deflator)/försäljningsvolym (330/123) med den grad av noggrannhet som fastställs i punkterna 3 och 4."

Tidsfrister för översändning av uppgifter

Texten i avsnitt g ("Tidsfrister för översändning av uppgifter") skall ersättas med följande:

- "1. Variablerna omsättning (120) och försäljningspris (deflator)/försäljningsvolym (330/123) skall översändas inom två månader med den grad av noggrannhet som fastställs i avsnitt f punkt 2 i denna bilaga. Tidsfristen får förlängas med upp till 15 dagar för de medlemsstater vilkas omsättning inom huvudgrupp 52 under ett givet basår är mindre än 3 % av den totala omsättningen i Europeiska gemenskapen.
2. Variablerna omsättning (120) och försäljningspris (deflator)/försäljningsvolym (330/123) skall översändas inom en månad med den grad av noggrannhet som fastställs i avsnitt f punkterna 3 och 4 i denna bilaga. Medlemsstaterna får i fråga om variablerna omsättning (120) och försäljningspris (deflator)/försäljningsvolym (330/123) välja att delta med bidrag i enlighet med fördelningen i en europeisk stickprovsundersökning i enlighet med första stycket i artikel 4.2 d. Villkoren för fördelningen skall fastställas enligt förfarandet i artikel 18.
3. Variabeln antal sysselsatta skall översändas inom två månader efter referensperiodens utgång. Tidsfristen får förlängas med upp till 15 dagar för de medlemsstater vilkas omsättning inom huvudgrupp 52 under ett givet basår är mindre än 3 % av den totala omsättningen i Europeiska gemenskapen."

Pilotundersökningar

I avsnitt h ("Pilotundersökningar") skall punkterna 2 och 4 utgå.

Övergångsperiod

I avsnitt j ("Övergångsperiod") skall följande punkt 4 läggas till:

- "4. En övergångsperiod som upphör senast den 11 augusti 2006 får i enlighet med förfarandet i artikel 18 beviljas för ändring av tidsfrister för översändning av uppgifter för variabeln 210."

DEL D

Bilaga D till förordning (EG) nr 1165/98 skall ändras enligt följande:

Förteckning över variabler

Texten i avsnitt c ("Förteckning över variabler") skall ändras på följande sätt:

- 1) I punkt 1 skall följande variabel läggas till:

"Variabel	Namn
310	Producentpriser"

- 2) Följande punkter skall läggas till:

- "3. Variabeln producentpriser (310) omfattar tjänster som tillhandahålls kunder som är företag eller personer som företräder företag.
4. Medlemsstaterna skall genomföra undersökningar som inleds av kommissionen och utformas i samråd med medlemsstaterna. Undersökningarna skall, med beaktande av fördelarna med uppgiftsinsamlingen i förhållande till kostnaderna för insamling och arbetsbördan för företagen, syfta till att
- a) bedöma möjligheten av att översända en kvartalsvis variabel för antal utförda timmar (220) i sektorn för andra tjänster,
 - b) bedöma möjligheten av att översända en kvartalsvis variabel för bruttolöner (230) i sektorn för andra tjänster,
 - c) utforma en lämplig metod för uppgiftsinsamling och indexberäkning.

- d) fastställa lämplig grad av noggrannhet. Uppgifterna skall delas upp på näringsgrenar definierade med hjälp av avdelningar i NACE och på ytterligare nedbrytningsnivåer, vilka inte går djupare än nivåerna huvudgrupper i NACE (tvåsiffriga) eller grupperingar av huvudgrupper.

Medlemsstaterna skall senast den 11 augusti 2007 lämna en rapport till kommissionen om undersökningarnas resultat.

Kommissionen skall senast den 11 augusti 2008, i enlighet med förfarandet i artikel 18, besluta om huruvida artikel 17 b skall återöppnas för att inkludera variablerna antal utförda timmar (220) och bruttolöner (230) med verkan från basåret 2010."

Form

Texten i avsnitt d ("Form") skall ändras på följande sätt:

- 1) Punkterna 1 och 2 skall ersättas med följande:

- "1. Samtliga variabler skall, om de är tillgängliga, översändas i icke-korrigerad form.
2. Variabeln omsättning (120) skall dessutom översändas korrigerad för antalet arbetsdagar. När andra variabler är påverkade av antalet arbetsdagar får medlemsstaterna även översända dessa korrigerade för antalet arbetsdagar. Förteckningen över variabler som skall översändas korrigerade för antalet arbetsdagar får ändras enligt förfarandet i artikel 18."

- 2) Punkt 4 skall ersättas med följande:

- "4. Variabeln producentpriser (310) skall översändas som index. Alla andra variabler skall översändas antingen som index eller som absoluta tal."

Referensperiod

I avsnitt e ("Referensperiod") skall följande stycken läggas till:

"Medlemsstaterna skall genomföra undersökningar som inleds av kommissionen och utformas i samråd med medlemsstaterna. Undersökningarna skall med beaktande av fördelarna med en kortare referensperiod i förhållande till kostnaden för uppgiftsinsamling och arbetsbördan för företagen syfta till att bedöma möjligheten att reducera referensperioden på ett kvartal för variabeln omsättning (120) till en referensperiod på en månad.

Medlemsstaterna skall senast den 11 augusti 2007 lämna en rapport till kommissionen om undersökningarnas resultat.

Kommissionen skall senast den 11 augusti 2008, i enlighet med förfarandet i artikel 18, besluta om huruvida artikel 17 d skall återöppnas i samband med en översyn av frekvensen för sammanställning av variabeln för omsättning."

Grad av noggrannhet

Texten i avsnitt f ("Grad av noggrannhet") skall ändras på följande sätt:

1) Punkterna 3 och 4 skall ersättas med följande:

- "3. För huvudgrupperna 50, 51, 64 och 74 i NACE behöver variabeln för omsättning endast översändas på tvåsiffrig nivå av de medlemsstater vilkas omsättning i dessa huvudgrupper i NACE under ett givet basår motsvarar mindre än 4 % av den totala omsättningen i Europeiska gemenskapen.
4. För avdelning I i NACE behöver variabeln antal sysselsatta (210) endast översändas på nivån för avdelningar av de medlemsstater vilkas totala förädlingsvärde i avdelning I under ett givet basår är mindre än 4 % av det totala förädlingsvärdet i Europeiska gemenskapen."

2) Följande punkter skall läggas till:

- "5. Variabeln producentpriser (310) skall översändas för följande näringsgrenar och grupperingar i NACE:

60.24, 63.11, 63.12, 64.11, 64.12 på fyrsiffrig nivå.

61.1, 62.1, 64.2 på tresiffrig nivå.

72.1 — 72.6 på tresiffrig nivå.

Summan av 74.11 — 74.14.

Summan av 74.2 och 74.3.

74.4 — 74.7 på tresiffrig nivå.

NACE 74.4 får uppskattas med hjälp av reklambeställningar.

NACE 74.5 omfattar hela priset för rekryterad och tillhandahållen personal.

6. Förteckningen över näringsgrenar och grupperingar av näringsgrenar får i enlighet med förfarandet i artikel 18 ändras senast den 11 augusti 2008.
7. När det gäller huvudgrupp 72 behöver variabeln producentpriser (310) endast översändas på tvåsiffrig nivå av de medlemsstater vilkas omsättning i denna huvudgrupp i NACE under ett givet basår är mindre än 4 % av den totala omsättningen i Europeiska gemenskapen."

Tidsfrist för översändning av uppgifter

Texten i avsnitt g ("Tidsfrist för översändning av uppgifter") skall ersättas med följande:

"Efter utgången av referensperioden skall variablerna översändas inom följande tidsfrister:

Variabel	Tidsfrister
120	2 månader
210	2 månader
310	3 månader"

Första referensperioden

I avsnitt i ("Första referensperioden") skall följande stycke läggas till:

"Den första referensperioden för översändning av variabeln producentpriser (310) skall vara senast första kvartalet 2006. Ett undantag på ytterligare ett år får beviljas för den första referensperioden i enlighet med förfarandet i artikel 18, på villkor att basåret är senast 2006."

Övergångsperiod

I avsnitt j ("Övergångsperiod") skall följande stycken läggas till:

"En övergångsperiod som upphör senast den 11 augusti 2008 får beviljas för variabeln 310 i enlighet med förfarandet i artikel 18. En ytterligare övergångsperiod på ett år får beviljas för genomförandet av variabel 310 när det gäller huvudgrupperna 63 och 74 i NACE i enlighet med förfarandet i artikel 18. Utöver dessa övergångsperioder kan ytterligare en övergångsperiod på ett år beviljas i enlighet med förfarandet i artikel 18 för de medlemsstater vilkas omsättning i sådan verksamhet i NACE som avses i avsnitt a ('Räckvidd') under ett givet basår utgör mindre än 1 % av Europeiska gemenskapens totala omsättning.

En övergångsperiod som upphör senast den 11 augusti 2006 får i enlighet med förfarandet i artikel 18 beviljas för ändring av tidsfrister för översändning av uppgifter för variablerna 120 och 210."

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1159/2005**av den 6 juli 2005****om ändring av rådets förordning (EG) nr 2236/95 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området för transeuropeiska nät**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 156 första stycket,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala
kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾ och

av följande skäl:

(1) Förordning (EG) nr 2236/95 ⁽³⁾ innehåller bestämmelser om bland annat samfinansiering av studier rörande projekt av gemensamt intresse; bidraget får normalt inte överstiga 50 % av den totala kostnaden, medan det maximala bidraget för projekt på telekommunikationsområdet inte får överstiga 10 % av den totala investeringskostnaden.

(2) I Europaparlamentets och rådets beslut nr 1336/97/EG av den 17 juni 1997 om en serie riktlinjer för transeuropeiska telenät ⁽⁴⁾ preciseras projekt av gemensamt intresse. Erfarenheterna från genomförandet av det beslutet har visat att färre än ett projekt av 20 avser spridningen av en tjänst, medan återstoden utgörs av studier rörande spridning. De direkta effekterna av det stöd som beviljats för transeuropeiska telekommunikationsnät är därför begränsade.

(3) Kostnaderna för att sprida en transeuropeisk tjänst baserad på nät för elektronisk datakommunikation är betydligt större än kostnaderna för jämförbara tjänster i en enskild medlemsstat, på grund av de hinder som skapas av språk, kultur, lagstiftning och förvaltning.

(4) Det har konstaterats att kostnaderna för förstudier för en tjänst inom telekommunikationssektorn utgör en stor andel av de totala investeringar som krävs för att sprida tjänsten, och därför tillämpas det maximala bidrag som tillåts enligt förordning (EG) nr 2236/95 på sådana studier, något som utesluter beviljande av stöd för spridningen av tjänster. Beviljandet av stöd enligt den förordningen har därför endast haft små direkta effekter när det gäller att stimulera spridningen av tjänster.

(5) Gemenskapsstöd bör företrädesvis beviljas för projekt som syftar till att stimulera spridningen av tjänster och som således ger störst bidrag till informationssamhällets utveckling. Det är därför nödvändigt att öka det maximala bidraget i proportion till de faktiska kostnader som uppstår på grund av att en tjänst är av transeuropeisk karaktär. En ökning av gemenskapens bidrag bör dock endast tillämpas på tjänster av allmänt intresse som måste övervinna hinder som utgörs av språk, kultur, lagstiftning och förvaltning.

⁽¹⁾ EUT C 234, 30.9.2003, s. 23.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 18 november 2003 (EUT C 87 E, 7.4.2004, s. 22). Rådets beslut av den 6 juni 2005.

⁽³⁾ EGT L 228, 23.9.1995, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 807/2004 (EUT L 143, 30.4.2004, s. 46).

⁽⁴⁾ EGT L 183, 11.7.1997, s. 12. Beslutet ändrat genom beslut nr 1376/2002/EG (EGT L 200, 30.7.2002, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande stycke skall läggas till i artikel 5.3 i förordning (EG) nr 2236/95:

”När det gäller projekt av gemensamt intresse som anges i bilaga I till Europaparlamentets och rådets beslut nr 1336/97/EG av den 17 juni 1997 om en serie riktlinjer för transeuropeiska telenät (*) får det totala gemenskapsstöd

som beviljas enligt denna förordning uppgå till 30 % av de totala investeringskostnaderna.

(*) EGT L 183, 11.7.1997, s. 12. Beslutet ändrat genom beslut nr 1376/2002/EG (EGT L 200, 30.7.2002, s. 1).”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 6 juli 2005.

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

J. BORRELL FONTELLES

På rådets vägnar

Ordförande

J. STRAW

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) NR 1160/2005**av den 6 juli 2005****om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna vad gäller tillgången till Schengens informationssystem för de organ som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon i medlemsstaterna****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 71.1 d i denna,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala
kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) I artikel 9 i rådets direktiv 1999/37/EG av den 29 april 1999 om registreringsbevis för fordon ⁽³⁾ föreskrivs att medlemsstaterna skall bistå varandra vid genomförandet av det direktivet och att de får utbyta upplysningar bilateralt eller multilateralt, särskilt för att kunna kontrollera ett fordonets lagenlighet, i förekommande fall i den medlemsstat där fordonet tidigare var registrerat, innan fordonet registreras. Sådan kontroll kan särskilt omfatta användning av elektroniska nätverk.

⁽¹⁾ EUT C 110, 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 1 april 2004 (EUT C 103 E, 29.4.2004, s. 794), rådets gemensamma ståndpunkt av den 22 december 2004 (EUT C 111 E, 11.5.2005, s. 19), Europaparlamentets ståndpunkt av den 28 april 2005 (ännu ej offentliggjord i EUT), och rådets beslut av den 2 juni 2005.

⁽³⁾ EGT L 138, 1.6.1999, s. 57. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2003/127/EG (EUT L 10, 16.1.2004, s. 29).

(2) Schengens informationssystem (eller "SIS"), som inrättades enligt avdelning IV i 1990 års konvention om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna ⁽⁴⁾ (nedan kallad "1990 års Schengenkonvention"), och som införlivades inom Europeiska unionens ramar genom ett protokoll till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, är ett elektroniskt nätverk mellan medlemsstaterna som bland annat innehåller uppgifter om stulna, bortförda eller försvunna motorfordon med en cylindervolym överstigande 50 cc. Enligt artikel 100 i 1990 års Schengenkonvention skall uppgifter om sådana motorfordon som efterlysts i syftet beslag eller för att användas som bevismaterial vid rättegång i brottmål, registreras i SIS.

(3) Rådets beslut 2004/919/EG av den 22 december 2004 om bekämpande av fordonsbrottslighet med gränsöverskridande verkningar ⁽⁵⁾ inbegriper användningen av SIS som en integrerad del av strategin för att bekämpa fordonsbrottslighet.

(4) Enligt artikel 101.1 i 1990 års Schengenkonvention är det endast myndigheter som har behörighet för gränskontroller och andra undersökningar inom landet som verkställs av polis och tullmyndigheter samt samordning av sådana undersökningar som har tillgång till i Schengens informationssystem registrerade uppgifter och rätt att söka fram dessa direkt.

(5) I artikel 102.4 i 1990 års Schengenkonvention föreskrivs att registrerade uppgifter inte får användas för administrativa ändamål.

⁽⁴⁾ EGT L 239, 22.9.2000, s. 19. Konventionen senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 871/2004 (EUT L 162, 30.4.2004, s. 29).

⁽⁵⁾ EUT L 389, 30.12.2004, s. 28.

- (6) Organ i medlemsstaterna som utsetts att ansvara för att utfärda registreringsbevis för fordon bör ha tillgång till uppgifter i SIS om motorfordon med en cylindervolym överstigande 50 cc, uppgifter om släpvagnar och husvagnar med en tjänstevikt överstigande 750 kg och uppgifter om stulna, bortförda eller försvunna registreringsbevis för fordon och nummerplåtar för fordon, så att de kan kontrollera att de fordon som anmäls för registrering hos dem är stulna, bortförda eller anmälda försvunna. Därför är det nödvändigt att anta bestämmelser om dessa organs tillgång till sådana uppgifter, och tillåta dem att använda uppgifterna i administrativa syften för att kunna utfärda registreringsbevis för motorfordon på ett korrekt sätt.
- (7) Medlemsstaterna bör vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de åtgärder som fastställs i artikel 100.2 i 1990 års Schengenkonvention vidtas när sökningen leder till träffar.
- (8) I Europaparlamentets rekommendation till rådet av den 20 november 2003 om andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) beskrivs ett antal viktiga problem och frågor med anknytning till utvecklingen av SIS, särskilt när det gäller privata enheters, såsom fordonsregistreringsorgan, tillgång till informationssystemet.
- (9) I den utsträckning som de enheter som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon i medlemsstaterna inte är statliga organ, bör tillgång till SIS ges indirekt, det vill säga via en sådan myndighet som anges i artikel 101.1 i 1990 års Schengenkonvention, och som har att se till att de åtgärder som medlemsstaterna har vidtagit enligt artikel 118 i den konventionen följs.
- (10) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁽¹⁾, och vissa särskilda bestämmelser om uppgiftsskydd i bestämmelserna i 1990 års Schengenkonvention, som kompletterar eller förtydligar principerna i det direktivet, är tillämpliga när de organ som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon i medlemsstaterna behandlar personuppgifter.
- (11) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att bevilja tillgång till SIS för organ som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon i medlemsstaterna, och därigenom underlätta deras uppgifter enligt direktiv 1999/37/EG, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det, på grund av att SIS är ett gemensamt informationssystem, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (12) Medlemsstaterna bör få tillräckligt lång tid på sig för att vidta de praktiska åtgärder som krävs för att tillämpa denna förordning.
- (13) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket som ligger inom det område som anges i artikel 1 G i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket⁽²⁾.
- (14) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av bestämmelser i Schengenregelverket vilka omfattas av det område som avses i artikel 1 led G i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 4.1 i rådets beslut 2004/860/EG av den 25 oktober 2004⁽³⁾ om undertecknande på Europeiska gemenskapens vägnar och om provisorisk tillämpning av vissa bestämmelser av avtalet.
- (15) Denna förordning respekterar de grundläggande rättigheterna och iakttar de principer som erkänns såsom allmänna gemenskapsrättsliga principer, bland annat i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (16) Denna förordning utgör en rättsakt som bygger på Schengenregelverket eller på annat sätt anknyter till det enligt artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt.

⁽¹⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ EUT L 370, 17.12.2004, s. 78.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande artikel skall införas i avdelning IV i 1990 års Schengenkonvention:

”Artikel 102A

1. Oavsett artiklarna 92.1, 100.1, 101.1 och 101.2, 102.1, 102.4 och 102.5 skall organ som ansvarar för att utfärda registreringsbevis för fordon, i enlighet med rådets direktiv 1999/37/EG av den 29 april 1999 om registreringsbevis för fordon (*), ha rätt att ta del av följande uppgifter i Schengens informationssystem, endast i syfte att kontrollera att fordon som anmäls för registrering inte är stulna, bortförda eller anmälda försvunna:

- a) Uppgifter om motorfordon med en cylindervolym överstigande 50 cc som är stulna, bortförda eller anmälda försvunna.
- b) Uppgifter om släpvagnar och husvagnar med en tjänstevikt överstigande 750 kg som är stulna, bortförda eller anmälda försvunna.
- c) Uppgifter om registreringsbevis för fordon och nummerplåtar för fordon som är stulna, bortförda eller anmälda försvunna.

Med förbehåll för punkt 2 skall dessa organs tillgång till de aktuella uppgifterna regleras i medlemsstaternas nationella lagstiftning.

2. De organ i punkt 1 som är statliga organ skall ha rätt att söka direkt i Schengens informationssystem bland de uppgifter som anges i den punkten.

De organ i punkt 1 som inte är statliga organ skall endast ha rätt att söka i Schengens informationssystem bland de uppgifter som anges i den punkten via en sådan myndighet som anges i artikel 101.1. Den myndigheten skall ha rätt att söka direkt bland de aktuella upplysningarna och vidarebefordra dem till dessa organ. Den berörda medlemsstaten skall se till att dessa organ och deras anställda är förpliktade att följa eventuella begränsningar när det gäller användningen av uppgifter som förmedlats av myndigheten.

3. Artikel 100.2 är inte tillämplig på sökningar som görs i enlighet med denna artikel. Frågan om vidareförmedling från de organ som avses i punkt 1 till polis eller andra rättsliga myndigheter av uppgifter som framkommit vid en sökning i Schengens informationssystem och som lett till misstanke om brott, regleras i medlemsstaternas nationella bestämmelser.

4. Rådet skall varje år, efter att ha anhållit om ett yttrande av den gemensamma tillsynsmyndighet som inrättats enligt artikel 115 om respekten för bestämmelserna om uppgiftsskydd, överlämna en rapport till Europaparlamentet om tillämpningen av denna artikel. Rapporten skall innehålla information och statistik om användningen av denna artikel och om vilka resultat tillämpningen av denna artikel har gett samt om hur bestämmelserna om uppgiftsskydd har tillämpats.

(*) EGT L 138, 1.6.1999, s. 57. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2003/127/EG (EUT L 10, 16.1.2004, s. 29).”

Artikel 2

1. Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Den skall tillämpas från och med den 11 januari 2006..

3. I de medlemsstater där de bestämmelser i Schengenregelverket som har anknytning till SIS ännu inte tillämpas skall denna förordning tillämpas från och med sex månader efter den dag då tillämpningen av dessa bestämmelser inleds i dessa medlemsstater enligt rådets beslut, som antagits i detta avseende i enlighet med tillämpliga förfaranden.

4. Innehållet i denna förordning skall bli bindande för Norge 270 dagar efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

5. Utan hinder av de anmälningsskyldigheter som fastställs i artikel 8.2 c i avtalet med Island och Norge om dessa staters associering till Schengenregelverket ⁽¹⁾ skall Norge, före den dag som anges i punkt 4, underrätta rådet och kommissionen om att de författningsenliga kraven för att innehållet i förordningen skall bli bindande har uppfyllts.

⁽¹⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 6 juli 2005.

På Europaparlamentets vägnar

J. BORRELL FONTELLES

Ordförande

På rådets vägnar

J. STRAW

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1161/2005**av den 6 juli 2005****om sammanställning av kvartalsvisa icke-finansiella räkenskaper efter institutionell sektor**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 285.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) I den handlingsplan om statistikkrav för Ekonomiska och monetära unionen (EMU) som godkändes av Ekofinrådet i september 2000 fastställs att en begränsad uppsättning kvartalsvisa sektorsräkenskaper oundgängligen behövs och att dessa skall finnas tillgängliga inom 90 dagar efter utgången av det berörda kvartalet.
- (2) Det understryks i den gemensamma rapport från Ekofinrådet och kommissionen till Europeiska rådet om statistik och indikatorer för euroområdet som antogs av Ekofinrådet den 18 februari 2003 att högprioriterade åtgärder på olika områden, inklusive kvartalsvisa nationalräkenskaper efter institutionell sektor, bör vara fullt genomförda senast 2005.
- (3) Analysen av konjunktursvängningar i Europeiska unionens ekonomi och hanteringen av den monetära politiken i EMU kräver makroekonomisk statistik över det ekonomiska beteendet och det inbördes förhållandet mellan enskilda institutionella sektorer, som är omöjliga att kartlägga på basis av de uppgifter som sammanställs

för ekonomin som helhet. Det föreligger därför ett behov av att upprätta kvartalsvisa räkenskaper efter institutionell sektor för såväl Europeiska unionen i dess helhet som euroområdet.

- (4) Upprättandet av dessa räkenskaper är en del av det övergripande målet att sammanställa ett system av årliga och kvartalsvisa räkenskaper för Europeiska unionen och för euroområdet. Systemet omfattar de viktigaste makroekonomiska aggregaten samt de finansiella och icke-finansiella räkenskaperna efter institutionell sektor. Syftet är att uppnå överensstämmelse mellan alla dessa räkenskaper och, när det gäller kontona för utlandet, mellan de olika uppgifterna om betalningsbalans och nationalräkenskaper.
- (5) Sammanställningen av europeiska räkenskaper efter institutionell sektor i enlighet med principerna i det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i gemenskapen enligt rådets förordning (EG) nr 2223/96 ⁽³⁾ kräver att medlemsstaterna överför kvartalsvisa nationalräkenskaper efter institutionell sektor. De europeiska räkenskaperna måste emellertid avspegla ekonomin i det europeiska området i dess helhet och kan skilja sig från en enkel aggregering av medlemsstaternas räkenskaper. Målet är i synnerhet att i räkenskaperna för respektive berört område (Europeiska unionen alternativt euroområdet) beakta de transaktioner som gjorts av Europeiska unionens institutioner och organ.
- (6) Framställningen av specifik gemenskapsstatistik omfattas av bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 322/97 av den 17 februari 1997 om gemenskapsstatistik ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ EUT C 42, 18.2.2004, s. 23.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 30 mars 2004 (EUT C 103 E, 29.4.2004, s. 141), rådets gemensamma ståndpunkt av den 8 mars 2005 (ännu ej offentliggjord i EUT) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 26 maj 2005 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽³⁾ EGT L 310, 30.11.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1267/2003 (EUT L 180, 18.7.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT L 52, 22.2.1997, s. 1. Förordningen ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

- (7) Eftersom målet för denna förordning, nämligen sammanställning av kvartalsvisa icke-finansiella räkenskaper efter institutionell sektor för Europeiska unionen och euroområdet, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål. Särskilt bör medlemsstater som ger ett försumbart bidrag till de europeiska totalräkenskaperna inte avkrävas en rapport med fullständiga och detaljerade uppgifter.
- (8) De åtgärder som krävs för genomförandet av denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (9) Kommittén för det statistiska programmet, som inrättats genom rådets beslut 89/382/EEG, Euratom ⁽²⁾, och Kommittén för valuta-, finans- och betalningsbalansstatistik, som inrättats genom rådets beslut 91/115/EEG ⁽³⁾, har hörts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs en gemensam ram för medlemsstaternas bidrag till sammanställningen av kvartalsvisa europeiska icke-finansiella räkenskaper efter institutionell sektor.

Artikel 2

Överföring av kvartalsvisa icke-finansiella räkenskaper efter institutionell sektor

1. Medlemsstaterna skall till kommissionen överföra kvartalsvisa icke-finansiella räkenskaper efter institutionell sektor enligt specifikation i bilagan, med undantag för i första hand punkterna P.1, P.2, D.42, D.43, D.44, D.45 och B.4G.

2. En tidsplan för överföringen av uppgifter om punkterna P.1, P.2, D.42, D.43, D.44, D.45 och B.4G, samt av varje beslut som kräver en uppdelning efter motsvarande sektor av de transaktioner som förtecknas i bilagan, skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 8.2. Varje sådant beslut skall antas först efter det att kommissionen har inlämnat en rapport till Europaparlamentet och rådet om genomförandet av denna förordning i enlighet med artikel 9.

3. De kvartalsvisa uppgifter som avses i punkt 1 skall lämnas till kommissionen senast 90 kalenderdagar efter utgången av det kvartal som uppgifterna gäller. Under en övergångsperiod på tre år från och med denna förordnings ikraftträdande skall de kvartalsvisa uppgifter som avses i punkt 1 lämnas till kommissionen senast 95 kalenderdagar efter utgången av det kvartal som uppgifterna gäller. Varje revision av uppgifterna för föregående kvartal skall överföras vid samma tillfälle.

4. Den tidsfrist för överföringen som anges i punkt 3 kan justeras med högst fem dagar i enlighet med förfarandet i artikel 8.2.

5. Den första överföringen av kvartalsvisa uppgifter skall gälla uppgifter för tredje kvartalet 2005. Medlemsstaterna skall lämna dessa uppgifter senast den 3 januari 2006. Denna första överföring skall inkludera retroaktiva uppgifter för perioderna från och med första kvartalet 1999.

Artikel 3

Rapporteringskyldigheter

1. Samtliga medlemsstater skall överföra de uppgifter som beskrivs i bilagan när det gäller sektorerna utlandet (S.2) och offentlig sektor (S.13). En medlemsstat vars bruttonationalprodukt i löpande priser normalt utgör mer än 1 % av gemenskapens totala bruttonationalprodukt skall för samtliga institutionella sektorer överföra de uppgifter som beskrivs i bilagan.

2. Kommissionen skall fastställa vilken procentandel av gemenskapens totala bruttonationalprodukt i löpande priser som en medlemsstats bruttonationalprodukt normalt utgör, så som det anges i punkt 1, på grundval av det aritmetiska medelvärdet av de årliga uppgifter från de senaste tre åren som överförts av medlemsstaterna.

3. Den andel (1 %) av gemenskapens totala bruttonationalprodukt som avses i punkt 1 kan justeras i enlighet med förfarandet i artikel 8.2.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 181, 28.6.1989, s. 47.

⁽³⁾ EGT L 59, 6.3.1991, s. 19.

4. Undantag från denna förordning kan godtas av kommissionen om de nationella statistiksystemen kräver mer omfattande anpassningar. Sådana undantag får inte tillämpas längre än tre år efter ikraftträdandet av denna förordning eller av de genomförandeåtgärder som antagits i enlighet med förfarandet i artikel 8.2.

Artikel 4

Definitioner och standarder

Standarder, definitioner, klassifikationer och redovisningsregler för de uppgifter som överförs i enlighet med denna förordning skall vara de som fastställs i förordning (EG) nr 2223/96 (nedan kallad "ENS-förordningen").

Artikel 5

Uppgiftskällor och krav på överensstämmelse

1. Medlemsstaterna skall sammanställa de uppgifter som krävs i denna förordning genom att använda alla de källor som de betraktar som relevanta och genom att prioritera direkt information såsom administrativa källor eller undersökningar avseende företag och hushåll.

När sådan direkt information inte kan insamlas, i synnerhet när det gäller de retroaktiva uppgifter som krävs enligt artikel 2.5, får bästa möjliga skattnings överföras.

2. De uppgifter som överförs av medlemsstaterna i enlighet med denna förordning skall stämma överens med de kvartalsvisa icke-finansiella räkenskaper för den offentliga sektorn och de kvartalsvisa huvudaggregat för den totala ekonomin som överförs till kommissionen enligt programmet för uppgiftsöverföring i ENS-förordningen.

3. De kvartalsvisa uppgifter som överförs av medlemsstaterna i enlighet med denna förordning skall vara förenliga med motsvarande årliga uppgifter som överförs enligt programmet för uppgiftsöverföring i ENS-förordningen.

Artikel 6

Kvalitetsstandarder och rapporter

1. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att kvaliteten på de uppgifter som överförs efterhand höjs för att uppfylla de gemensamma kvalitetsstandarder som skall definieras i enlighet med förfarandet i artikel 8.2.

2. Medlemsstaterna skall inom ett år efter den första överföringen av uppgifter tillstålla kommissionen en aktuell beskrivning av de källor, metoder och statistiska bearbetningar som använts.

3. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om mer omfattande metodiska eller andra förändringar som kan påverka överförda uppgifter senast tre månader efter det att sådana förändringar trätt i kraft.

Artikel 7

Genomförandeåtgärder

Genomförandeåtgärderna skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 8.2. Sådana åtgärder skall omfatta

- a) fastställande av en tidsplan för överföring av uppgifter om punkterna P.1, P.2, D.42, D.43, D.44, D.45 och B.4G enligt artikel 2.2,
- b) krav på att de transaktioner som är upptagna i bilagan skall uppdelas efter motsvarande sektor i enlighet med artikel 2.2,
- c) översyn av tidsplanen för kvartalsvisa överföringar enligt artikel 2.4,
- d) justering av andelen (1 %) av gemenskapens totala bruttonationalprodukt för att avgöra skyldigheten att överföra uppgifter för alla institutionella sektorer enligt artikel 3.3,
- e) definition av standarder för uppgifternas kvalitet i enlighet med artikel 6.1.

Artikel 8

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av Kommittén för det statistiska programmet.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

*Artikel 9***Rapport om genomförandet**

Inom fem år efter det att denna förordning trätt i kraft skall kommissionen lämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om dess genomförande.

Denna rapport skall i synnerhet innehålla

- a) information om kvaliteten på den framtagna statistiken,

- b) en bedömning av den nytta i förhållande till kostnaderna som gemenskapen, medlemsstaterna samt leverantörer och användare av statistisk information kan få av den framtagna statistiken,
- c) en kartläggning av områden för möjliga förbättringar och ändringar som anses nödvändiga mot bakgrund av de uppnådda resultaten.

*Artikel 10***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 6 juli 2005.

På Europaparlamentets vägnar

J. BORRELL FONTELLES

Ordförande

På rådets vägnar

J. STRAW

Ordförande

BILAGA

Överföring av uppgifter

	Användningar							Tillgångar						
	S1	S1N	S11	S12	S13	S14_S15	S2	S1	S1N	S11	S12	S13	S14_S15	S2
	Totala ekonomin	Totala ospecificerade ekonomin	Ikke-finansiella företag	Finansiella företag	Offentlig sektor	Hushållen och ideella organisationer	Utländ	Totala ekonomin	Totala ospecificerade ekonomin	Ikke-finansiella företag	Finansiella företag	Offentlig sektor	Hushållen och ideella organisationer	Utländ
P.1	Produktion							X		X	X	X	X	
P.2	Insatsförbrukning	X	X	X	X	X								
P.3	Slutgiltiga konsumtionsutgifter	X			X	X								
P.31	Individuella konsumtionsutgifter	X			X	X								
P.32	Kollektiva konsumtionsutgifter	X			X									
P.5	Bruttoinvesteringar	X	X	X	X	X								
P.51	Fasta bruttoinvesteringar	X	X	X	X	X								
P.5N	Lagerinvesteringar samt anskaffning minus avyttring av värdeföremål	X	X	X	X	X								
P.6	Export av varor och tjänster						X							X
P.7	Import av varor och tjänster													
D.1	Löner och kollektiva avgifter	X	X	X	X	X	X	X					X	X
D.2	Skatter på produktion och import	X	X	X	X	X		X				X		X
D.21	Produktskatter	X	X					X				X		X
D.29	Övriga produktionskatter	X	X	X	X	X		X				X		X
D.3	Subventioner	X			X		X	X	X	X	X	X	X	
D.31	Produktsubventioner	X			X		X	X	X					
D.39	Övriga produktsubventioner	X			X		X	X		X	X	X	X	
D.21-D.31	Skatter minus subventioner (på produkter)	X			X		X	X	X	X	X	X	X	

	Användningar						Tillgångar									
	S1	SIN	Ikke-finansiella foretag	Finansiella foretag	S12	S13	S14_S15	S2	S1	SIN	Ikke-finansiella foretag	Finansiella foretag	S12	S13	S14_S15	S2
	Totala ekonomin	Totala ospecificerede ekonomin	Ikke-finansiella foretag	Finansiella foretag	S12	S13	Hushållens ideella organisasjoner	Utlendet	Totala ekonomin	Totala ospecificerede ekonomin	Ikke-finansiella foretag	Finansiella foretag	S12	S13	Hushållens ideella organisasjoner	Utlendet
D.4	Kapitalinkomster		X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.41	Ränta		X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.4N	Andra kapitalinkomster utom ränta		X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.42	Inkomst från bolag		X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.43	Återinvesterade vinstmedel från direkta investeringar i utlandet		X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.44	Kapitalinkomster tillräknad försäkringstagarna		X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.45	Arrenden		X	X	X	X	X		X		X	X	X	X		
D.5	Löpande inkomst- och förmögenhetsskatter osv.		X	X	X	X	X	X	X		X		X	X		X
D.6	Sociala avgifter och förmåner		X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.61	Sociala avgifter		X				X	X	X		X		X	X	X	X
D.62	Sociala förmåner andra än in natura		X	X	X	X	X	X	X		X		X	X	X	X
D.63	Sociala transfereringar in natura		X			X	X		X						X	
D.7	Andra löpande transfereringar		X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.71	Skadeförsäkringspremier		X	X	X	X	X	X	X			X	X	X		X
D.72	Skadeförsäkringsfordringar		X		X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.7N	Andra transfereringar		X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.8	Justeringar för värdeförändringar i hushållens netofordran på pensionsfundsreserver		X	X	X	X	X	X	X						X	X
D.9	Kapitaltransfereringar		X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
D.91	Kapitalskatter		X	X	X	X	X	X	X		X					
D.9N	Investeringsbidrag och andra kapitaltransfereringar		X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	X
K.1	Kapitalförslutning		X	X	X	X	X	X	X		X	X	X	X	X	
K.2	Anskaffning minus avyttring av ikke-finansiella ikke-produserende tillgångar		X	X	X	X	X	X	X		X					

	Saldo poster						
	S1 Totala ekonomin	S1N Totala ospecificerade ekonomin	S11 Icke-finansiella företag	S12 Finansiella företag	S13 Offentlig sektor	S14_S15 Hushållen och ideella organisationer	S2 Utländer
B.1G Bruttoförädlingsvärde	X	X	X	X	X	X	
B.1N Nettoförädlingsvärde	X	X	X	X	X	X	
B.2G Driftöverskott (brutto)	X		X	X	X	X	
B.3G Sammansatt förvärvsinkomst (brutto)	X					X	
B.4G Företagarinkomst (brutto)	X		X	X		X	
B.5G Saldo primära inkomster (brutto)	X		X	X	X	X	
B.6G Disponibel inkomst (brutto)	X		X	X	X	X	
B.7G Justerad disponibel inkomst (brutto)	X				X	X	
B.8G Sparande (brutto)	X		X	X	X	X	
B.9 Finansiellt sparande/nettoupplåning	X		X	X	X	X	X
B.11 Utrikessaldo för varor och tjänster							X
B.12 Bytesbalans							X

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2005/32/EG**av den 6 juli 2005****om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter och om ändring av rådets direktiv 92/42/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/57/EG och 2000/55/EG**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala
kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Skillnaderna mellan medlemsstaternas lagar och administrativa bestämmelser om ekodesign för energianvändande produkter kan skapa handelshinder och snedvriden konkurrens i gemenskapen och följaktligen ha en direkt inverkan på upprättandet av den inre marknaden och hur den fungerar. Endast genom att harmonisera nationella lagar kan sådana handelshinder och den illojala konkurrensen förebyggas.
- (2) Energianvändande produkter står för en stor del av användningen av naturresurser och energi i gemenskapen. De medför också en rad andra viktiga miljöpåverkningar. De allra flesta produktkategorier som finns på gemenskapsmarknaden påverkar miljön i mycket olika grad, även om de fungerar på i stort sett samma sätt. För att gynna en hållbar utveckling bör ständiga minskningar av dessa produkters övergripande miljöpåverkan

uppmuntras, i synnerhet genom att de främsta källorna till negativ miljöpåverkan kartläggs och genom att överföring av förorening undviks, när förbättringen inte medför några överdrivna kostnader.

- (3) Ekodesign för produkter intar en central plats i gemenskapsstrategin för en integrerad produktpolicy. Detta är en förebyggande strategi som syftar till att optimera produkternas miljöprestanda och samtidigt bevara deras användningskvalitet, och den erbjuder därför nya och konkreta möjligheter för tillverkarna, konsumenterna och samhället.
- (4) Ökad energieffektivitet — bland annat genom en effektivare slutanvändning av elektriciteten — anses vara en avgörande förutsättning för att utsläppsmålen för växthusgaser i gemenskapen skall uppnås. Efterfrågan på elektricitet är den kategori av slutanvändning av energi som växer snabbast och om inga politiska åtgärder vidtas, beräknas efterfrågan öka under de kommande 20 till 30 åren. En avsevärd minskning av energianvändningen anses vara möjlig enligt kommissionens förslag i Europeiska klimatförändringsprogrammet (ECCP). Klimatförändringen är ett av de prioriterade områdena i gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram, fastställt i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG ⁽³⁾. Energibesparing är den mest kostnadseffektiva metoden för att öka försörjningstryggheten och minska importberoendet. Därför bör omfattande åtgärder vidtas och omfattande mål fastställas på efterfrågesidan.

⁽¹⁾ EUT C 112, 30.4.2004, s. 25.

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 20 april 2004 (EUT C 104 E, 30.4.2004, s. 319), rådets gemensamma ståndpunkt av den 29 november 2004 (EUT C 38 E, 15.2.2005, s. 45), Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 april 2005 och rådets beslut av den 23 maj 2005.

⁽³⁾ EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (5) Åtgärder bör vidtas redan under den energianvändande produktens designfas, eftersom det är då den förorening som produkten vållar under sin livscykel bestäms och större delen av kostnaderna uppstår.
- (6) En sammanhängande ram för tillämpningen av gemenskapskrav på ekodesign för energianvändande produkter bör fastställas i syfte att säkra fri rörlighet för de produkter som uppfyller kraven samt minska deras övergripande miljöpåverkan. Sådana gemenskapskrav bör följa principerna för sund konkurrens och internationell handel.
- (7) Kraven på ekodesign bör fastställas med hänsyn till målen och prioriteringarna i gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram, varvid - när så är lämpligt - de tillämpliga målen för de relevanta temainriktade strategierna för det programmet skall beaktas.
- (8) Syftet med detta direktiv är att uppnå en hög skyddsnivå för miljön genom att minska de energianvändande produkternas potentiella miljöpåverkan, vilket i slutändan kommer att gynna konsumenterna och andra slutanvändare. En hållbar utveckling kräver också att vederbörlig hänsyn tas till de föreslagna åtgärdernas effekter på hälso- och sjukvårdsområdet samt deras sociala och ekonomiska konsekvenser. Att förbättra produkternas energieffektivitet bidrar till att trygga energiförsörjningen, vilket är en förutsättning för sund ekonomisk verksamhet och följaktligen för hållbar utveckling.
- (9) En medlemsstat som anser det nödvändigt att behålla nationella bestämmelser som grundar sig på väsentliga behov avseende miljöskydd, eller att införa nya bestämmelser grundade på nya vetenskapliga belägg med anknytning till miljöskydd för att lösa ett problem som är specifikt för den medlemsstaten och som har uppkommit efter beslutet om den tillämpliga genomförandeåtgärden, får göra det i enlighet med de villkor som fastställts i artikel 95.4, 95.5 och 95.6 i fördraget, i vilken föreskrivs en anmälningsskyldighet till och godkännande av kommissionen.
- (10) För att maximera miljövinsterna av förbättrad design kan det komma att visa sig nödvändigt att konsumenterna informeras om energianvändande produkters miljömässiga egenskaper och miljöprestanda och får råd om hur de skall använda produkten på ett miljövänligt sätt.
- (11) Strategin i grönboken om integrerad produktpolicy, som är ett viktigt innovativt inslag i gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram, syftar till att minska produkternas miljöpåverkan under hela deras livscykel. Om det redan i designfasen tas hänsyn till en produkts miljöpåverkan under hela dess livscykel, finns det stora möjligheter att främja miljöförbättringar på ett kostnadseffektivt sätt. Flexibiliteten bör vara tillräcklig för att göra det möjligt att integrera denna faktor i produktdesignen och samtidigt ta hänsyn till tekniska, funktionella och ekonomiska faktorer.
- (12) Även om det är önskvärt med en samlad strategi avseende miljöprestanda, bör en minskning av utsläppen av växthusgaser genom ökad energieffektivitet anses vara ett prioriterat miljömål i avvaktan på att en arbetsplan antas.
- (13) Det kan vara nödvändigt och berättigat att upprätta specifika kvantifierade krav på ekodesign för vissa produkter eller miljöaspekter hos dessa, för att kunna garantera att deras påverkan på miljön blir så liten som möjligt. Med beaktande av hur viktigt det är att bidra till att uppnå målen enligt Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändring och utan att det påverkar den samordnade strategi som främjas i detta direktiv, bör de åtgärder som erbjuder stora möjligheter att till en låg kostnad minska utsläppen av växthusgaser i viss mån prioriteras. Dessa åtgärder kan också bidra till en hållbar resursanvändning och utgöra ett viktigt bidrag till det tioåriga ramprogram om hållbar produktion och konsumtion som antogs på världstoppmötet om hållbar utveckling i Johannesburg i september 2002.
- (14) Generellt bör energianvändande produkters energiförbrukning i standby- eller frånläge minskas till den miniminivå som krävs för att produkterna skall fungera.
- (15) Samtidigt som de produkter med bäst prestanda och bästa tillgängliga teknik på marknaden, även på den internationella marknaden, bör vara utgångspunkten, bör nivån på kraven på ekodesign fastställas på grundval av såväl tekniska och ekonomiska som miljömässiga analyser. Flexibla metoder för att fastställa kravnivån kan göra det lättare att uppnå snabba förbättringar av miljöprestandan. De berörda parterna bör rådfrågas och samarbeta aktivt i samband med denna analys. Om obligatoriska åtgärder fastställs krävs samråd med

berörda parter. Sådana samråd kan understryka behovet av att åtgärderna införs gradvis eller att övergångsåtgärder tillämpas. Införandet av delmål gör politiken mer förutsägbar, vilket innebär att produktutvecklingscykeln kan beaktas och det blir lättare för berörda parter att planera långsiktigt.

- (16) Alternativa åtgärder, t.ex. självreglering från näringslivets sida, bör prioriteras, om det är troligt att dessa åtgärder kommer att bidra till att de politiska målen nås snabbare eller till lägre kostnad än vid obligatoriska krav. Lagstiftningsåtgärder kan bli nödvändiga om marknadskrafterna inte utvecklas i rätt riktning eller tillräckligt snabbt.
- (17) Självreglering, inklusive frivilliga avtal i form av ensidiga åtaganden från näringslivets sida, kan ge snabba framsteg genom snabbt och kostnadseffektivt genomförande och ger möjlighet till en flexibel och lämplig anpassning till tekniska möjligheter och tendenser på marknaden.
- (18) Vid bedömningen av frivilliga avtal eller andra åtgärder för självreglering som beskrivs som alternativ till genomförandeåtgärderna bör det finnas information om åtminstone följande: möjligheter till deltagande, mervärde, representativitet, kvantitativt uttryckta och etappvis fördelade mål, det civila samhällets medverkan, övervakning och rapportering, kostnadseffektiv förvaltning av självregleringsinitiativ, hållbarhet.
- (19) Kapitel 6 i kommissionens meddelande om miljöavtal på gemenskapsnivå inom ramen för handlingsplanen för en bättre och enklare lagstiftning kan ge användbar vägledning vid bedömningen av självreglering från näringslivets sida inom ramen för detta direktiv.
- (20) Detta direktiv bör även främja en integrering av ekodesigntänkande i små och medelstora företag och i mycket små företag. Ett sätt att underlätta en sådan integrering skulle kunna vara att se till att det finns gott om lättillgänglig information om huruvida deras produkter bidrar till en hållbar utveckling.
- (21) Energianvändande produkter som uppfyller de krav på ekodesign som fastställs i genomförandeåtgärder till detta direktiv bör förses med CE-märkning och tillhörande information, så att de kan släppas ut på den inre marknaden och röra sig fritt. Det krävs en strikt övervakning av genomförandeåtgärdernas efterlevnad för att miljöpåverkan av de reglerade energianvändande produkterna skall kunna minskas och sund konkurrens säkerställas.
- (22) När kommissionen utarbetar genomförandeåtgärderna och sin arbetsplan bör den samråda med såväl företrädare för medlemsstaterna som produktgruppens berörda parter, t.ex. industrin, inbegripet små och medelstora företag, hantverksföretag, fackföreningar, återförsäljare, detaljhandlare, importörer, miljöskyddsgrupper och konsumentorganisationer.
- (23) När kommissionen utarbetar genomförandeåtgärder bör den också beakta befintlig nationell miljölagstiftning, särskilt beträffande giftiga ämnen, som medlemsstaterna har meddelat att de anser bör bevaras, utan att befintliga och berättigade skyddsnivåer i medlemsstaterna sänks.
- (24) Hänsyn bör tas till de moduler och regler som är avsedda att användas i direktiven om teknisk harmonisering och som fastställs i rådets beslut 93/465/EEG av den 22 juli 1993 om moduler för olika stadier i förfaranden vid bedömning av överensstämmelse samt regler för anbringande och användning av CE-märkning om överensstämmelse, avsedda att användas i tekniska harmoniseringsdirektiv ⁽¹⁾.
- (25) Tillsynsmyndigheterna bör utbyta information om planerade åtgärder som omfattas av detta direktiv i syfte att förbättra marknadsövervakningen. I ett sådant samarbete bör elektroniska kommunikationsmöjligheter och relevanta gemenskapsprogram utnyttjas i största möjliga mån. Utbyte av information om miljöprestanda under livscykeln och om resultaten av designlösningarna bör underlättas. Insamling och spridning av den samlade kunskap som genereras genom tillverkarnas insatser på ekodesignområdet är en av de främsta vinsterna med detta direktiv.
- (26) Ett behörigt organ är vanligtvis ett offentligt eller privat organ som utsetts av offentliga myndigheter och som kan erbjuda nödvändiga garantier för opartiskhet och tillgång till teknisk sakkunskap för att utföra kontroller av produkten med hänsyn till dess överensstämmelse med de tillämpliga genomförandeåtgärderna.

⁽¹⁾ EGT L 220, 30.8.1993, s. 23.

- (27) Eftersom det är viktigt att förhindra bristande överensstämmelse bör medlemsstaterna se till att de nödvändiga åtgärderna finns tillgängliga för en effektiv marknadsövervakning.
- (28) Det kan vara lämpligt att överväga kompletterande verksamhet för utbildning och information om ekodesign till små och medelstora företag.
- (29) Det är av vikt för att den inre marknaden skall kunna fungera att det finns standarder som harmoniserats på gemenskapsnivå. Så snart en hänvisning till en sådan standard offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, bör överensstämmelse med denna innebära att överensstämmelse förutsätts med motsvarande krav i den genomförandeåtgärd som antagits på grundval av detta direktiv, även om också andra sätt att påvisa sådan överensstämmelse bör tillåtas.
- (30) En av de viktigaste avsikterna med harmoniserade standarder bör vara att hjälpa tillverkarna att tillämpa de genomförandeåtgärder som antas enligt detta direktiv. Sådana standarder kan vara väsentliga vid fastställande av metoder för mätning och test. När det gäller allmänna ekodesignkrav kan harmoniserade standarder i hög grad bidra till att ge tillverkarna vägledning om hur en viss produkts ekologiska profil skall fastställas i enlighet med kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden. Dessa standarder bör tydligt ange förhållandet mellan klausulerna och de krav det gäller. Syftet med harmoniserade standarder bör inte vara att fastställa gränser för miljöaspekterna.
- (31) Internationella standarder såsom ISO 14040 utgör användbara referenser för de definitioner som används i detta direktiv.
- (32) Detta direktiv överensstämmer med vissa principer för genomförandet av den nya metoden i enlighet med rådets resolution av den 7 maj 1985 om en ny metod för teknisk harmonisering och standarder ⁽¹⁾ och för hänvisningar till harmoniserade europeiska standarder. I rådets resolution av den 28 oktober 1999 om "Standardiseringsroll i Europa" ⁽²⁾ uppmanades kommissionen att undersöka om principen i den nya metoden kan tillämpas på områden som ännu inte omfattas, som ett sätt att förbättra och förenkla lagstiftningen där så är möjligt.
- (33) Detta direktiv utgör en komplettering till befintliga gemenskapsinstrument, såsom rådets direktiv 92/75/EEG av den 22 september 1992 om märkning och standardiserad konsumentinformation som anger hushållsapparaters förbrukning av energi och andra resurser ⁽³⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1980/2000 av den 17 juli 2000 om ett reviderat gemenskapsprogram för tilldelning av miljömärke ⁽⁴⁾, Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2422/2001 av den 6 november 2001 om ett gemenskapsprogram för energieffektivitetsmärkning av kontorsutrustning ⁽⁵⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/96/EG av den 27 januari 2003 om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE) — Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen beträffande Artikel 9 ⁽⁶⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/95/EG av den 27 januari 2003 om begränsning av användningen av vissa farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter ⁽⁷⁾ och rådets direktiv 76/769/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om begränsning av användning och utsläppande på marknaden av vissa farliga ämnen och preparat (beredningar) ⁽⁸⁾. Synergieffekter mellan detta direktiv och de befintliga gemenskapsinstrumenten bör bidra till att öka deras respektive verkan och ställa upp konsekventa krav för tillverkarna.
- (34) Eftersom rådets direktiv 92/42/EEG av den 21 maj 1992 om effektivitetskrav för nya värmepannor som eldas med flytande eller gasformigt bränsle ⁽⁹⁾, Europaparlamentets och rådets direktiv 96/57/EG av den 3 september 1996 om energieffektivitetskrav för elektriska kylskåp och frysar (även i kombination) för hushållsbruk ⁽¹⁰⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/55/EG av den 18 september 2000 om energieffektivitetskrav för förkopplingsdon till lysrör ⁽¹¹⁾ redan innehåller bestämmelser om revidering av kraven på energieffektivitet, bör de också integreras i denna ram.

⁽³⁾ EGT L 297, 13.10.1992, s. 16. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT L 237, 21.9.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 332, 15.12.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 37, 13.2.2003, s. 24. Direktivet ändrat genom direktiv 2003/108/EG (EUT L 345, 31.12.2003, s. 106).

⁽⁷⁾ EUT L 37, 13.2.2003, s. 19.

⁽⁸⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 201. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2004/98/EG (EUT L 305, 1.10.2004, s. 63).

⁽⁹⁾ EGT L 167, 22.6.1992, s. 17. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/8/EG (EUT L 52, 21.2.2004, s. 50).

⁽¹⁰⁾ EGT L 236, 18.9.1996, s. 36.

⁽¹¹⁾ EGT L 279, 1.11.2000, s. 33.

⁽¹⁾ EGT C 136, 4.6.1985, s. 1.

⁽²⁾ EGT C 141, 19.5.2000, s. 1.

- (35) Direktiv 92/42/EEG innehåller bestämmelser om ett graderingssystem med stjärnor för att ange pannornas energiprestanda. Eftersom medlemsstaterna och industrin är eniga om att stjärngraderingssystemet inte har gett förväntat resultat, bör direktiv 92/42/EEG ändras för att bereda vägen för effektivare metoder.
- (36) Kraven i rådets direktiv 78/170/EEG av den 13 februari 1978 om funktionen hos värmeanordningar för rumsuppvärmning och varmvattenförsörjning i nya eller befintliga icke-industriella byggnader samt värmeisolering och varmvattenförsörjning i hushåll i nya, icke industriella byggnader ⁽¹⁾ har ersatts av bestämmelserna i direktiv 92/42/EEG, rådets direktiv 90/396/EEG av den 29 juni 1990 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen ⁽²⁾ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/91/EG av den 16 december 2002 om byggnaders energiprestanda ⁽³⁾. Direktiv 78/170/EEG bör därför upphävas.
- (37) I rådets direktiv 86/594/EEG av den 1 december 1986 om luftburet buller från hushållsapparater ⁽⁴⁾ fastställs dels villkoren för att medlemsstaterna skall kunna kräva att uppgifter om bullret från sådana apparater offentliggörs och dels ett förfarande för att fastställa bullernivån. Av harmoniseringsskäl bör bullerutsläpp ingå i en helhetsbedömning av miljöprestandan. Eftersom detta direktiv innehåller ett sådant helhetsperspektiv, bör direktiv 86/594/EEG upphävas.
- (38) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁵⁾.
- (39) Medlemsstaterna bör fastställa vilka sanktioner som skall tillämpas vid överträdelse av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med det här direktivet. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.
- (40) Det bör erinras om att det i punkt 34 i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning ⁽⁶⁾ anges att rådet "uppmuntrar medlemsstaterna att för egen del och i gemenskapens intresse upprätta egna tabeller som så vitt det är möjligt visar överensstämmelsen mellan direktiven och införlivandeåtgärderna samt att offentliggöra dessa tabeller."
- (41) Eftersom målet för den föreslagna åtgärden, dvs. att garantera att den inre marknaden fungerar väl genom att kräva att produkter är tillräckligt miljövänliga, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av de enskilda medlemsstaterna och det därför, på grund av dess omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (42) Regionkommittén har hörts men avgav inte något yttrande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I detta direktiv upprättas en ram för fastställande av gemenskapens krav på ekodesign för energianvändande produkter i syfte att garantera fri rörlighet för dessa produkter inom den inre marknaden.
2. Detta direktiv gör det möjligt att fastställa krav som energianvändande produkter som omfattas av genomförandeåtgärder skall uppfylla för att få släppas ut på marknaden och/eller tas i bruk. Detta bidrar till en hållbar utveckling genom ökad energieffektivitet och högre miljöskyddsnivå, samtidigt som försörjningstryggheten avseende energi ökar.
3. Detta direktiv skall inte tillämpas på transportmedel för personer eller varor.

4. Detta direktiv och de genomförandeåtgärder som antas enligt det skall inte påverka gemenskapslagstiftningen om avfallshantering och om kemikalier, inklusive gemenskapslagstiftning om fluorerade växthusgaser.

⁽¹⁾ EGT L 52, 23.2.1978, s. 32. Direktivet ändrat genom direktiv 82/885/EEG (EGT L 378, 31.12.1982, s. 19).

⁽²⁾ EGT L 196, 26.7.1990, s. 15. Direktivet ändrat genom direktiv 93/68/EEG (EGT L 220, 30.8.1993, s. 1).

⁽³⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 65.

⁽⁴⁾ EGT L 344, 6.12.1986, s. 24. Direktivet ändrat genom förordning (EG) nr 807/2003 (EUT L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁽⁵⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽⁶⁾ EUT C 321, 31.12.2003, s. 1.

Artikel 2

Definitione

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *energianvändande produkt*: en produkt som, när den väl har släppts ut på marknaden och/eller tagits i bruk, är beroende av energitillförsel (elektricitet, fossila bränslen och förnybara energikällor) för att kunna fungera som avsett eller en produkt för framställning, överföring och mätning av sådan energi, inklusive delar som är beroende av energitillförsel, avsedda att ingå i energianvändande produkter som omfattas av detta direktiv, vilka släpps ut på marknaden och/eller tas i bruk som enskilda delar för slutanvändare och vilkas miljöprestanda kan bedömas separat.
2. *komponenter och underenheter*: delar som är avsedda att ingå i energianvändande produkter och som inte släpps ut på marknaden och/eller tas i bruk som enskilda delar för slutanvändare eller vilkas miljöprestanda inte kan bedömas separat.
3. *genomförandeåtgärder*: åtgärder som antagits i enlighet med detta direktiv och som fastställer krav på ekodesign för angivna energianvändande produkter eller för miljöaspekter av dessa.
4. *utsläppande på marknaden*: första gången en energianvändande produkt blir tillgänglig på gemenskapsmarknaden för distribution eller användning inom gemenskapen, antingen mot betalning eller gratis och oberoende av försäljningsmetod.
5. *ibruktagande*: första gången en energianvändande produkt används i avsett syfte av en slutanvändare i gemenskapen.
6. *tillverkare*: varje fysisk eller juridisk person som tillverkar energianvändande produkter som omfattas av detta direktiv och som är ansvarig för att den energianvändande produkten överensstämmer med detta direktiv i samband med dess utsläppande på marknaden och/eller ibruktagande, under eget namn eller varumärke eller för eget bruk. Om tillverkare enligt definitionen i den första meningen eller importör enligt definitionen i punkt 8 saknas, skall varje fysisk eller juridisk person som släpper ut energianvändande produkter på marknaden och/eller tar energianvändande produkter som omfattas av detta direktiv i bruk anses vara tillverkare.
7. *representant*: en fysisk eller juridisk person som är etablerad i gemenskapen och som erhållit skriftlig fullmakt från tillverkaren att handla på dennes vägnar när det gäller samtliga eller en del av förpliktelserna och formaliteterna i samband med detta direktiv.
8. *importör*: varje fysisk eller juridisk person etablerad inom gemenskapen som inom sin näringsverksamhet släpper ut en produkt från tredjeland på gemenskapens marknad.
9. *material*: allt material som används under en energianvändande produkts livscykel.
10. *produktdesign*: de olika processer som omvandlar de juridiska, tekniska, säkerhetsmässiga, funktionella, marknadsmässiga eller andra krav som en energianvändande produkt skall uppfylla till den tekniska specifikationen för produkten.
11. *miljöaspekt*: ett element eller en funktion hos en energianvändande produkt som kan påverka miljön under produktens livscykel.
12. *miljöpåverkan*: varje förändring av miljön som helt eller delvis orsakats av energianvändande produkter under deras livscykel.
13. *livscykel*: de på varandra följande och sammanhängande stadier som en energianvändande produkt genomgår från och med användning av råvaror till och med slutligt omhändertagande.
14. *återanvändning*: varje process som innebär att en energianvändande produkt eller dess komponenter, efter att ha nått slutet av sin första användningsperiod, används på nytt i samma syfte som den/de utformades för, inklusive fortsatt användning av en energianvändande produkt

- som lämnats till en samlingsanläggning, en distributör, ett materialåtervinningsföretag eller en tillverkare, samt återanvändning av en energianvändande produkt efter rekonditionering.
15. *materialåtervinning*: upparbetning i en produktionsprocess av avfallsmaterial till deras ursprungliga ändamål eller till andra ändamål, undantaget energiåtervinning.
16. *energiåtervinning*: användning av brännbart avfall som ett sätt att generera energi genom direkt förbränning, med eller utan annat avfall men med återvinning av värmen.
17. *återvinning*: varje sådan tillämplig åtgärd som avses i bilaga II B till rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall ⁽¹⁾.
18. *avfall*: varje ämne eller föremål i de kategorier som anges i bilaga I till direktiv 75/442/EEG och som innehavaren gör sig av med eller har för avsikt att eller är skyldig att göra sig av med.
19. *farligt avfall*: allt avfall som omfattas av artikel 1.4 i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall ⁽²⁾.
20. *ekologisk profil*: en beskrivning, i enlighet med den genomförandeåtgärd som gäller för den energianvändande produkten, av den input och output (såsom material, utsläpp och avfall) som följer en energianvändande produkt under hela dess livscykel, vilka är av betydelse för dess miljöpåverkan och uttrycks i fysiska, mätbara kvantiteter.
21. *energianvändande produkts miljöprestanda*: resultatet av tillverkarens hantering av den energianvändande produkts miljöaspekter, så som det avspeglas i dess tekniska dokumentation.
22. *förbättring av miljöprestanda*: förfarandet att förbättra en energianvändande produkts miljöprestanda under flera generationer, men inte nödvändigtvis alla produktens miljöaspekter samtidigt.
23. *ekodesign*: integrering av miljöaspekter i produktdesignen i syfte att förbättra den energianvändande produkts miljöprestanda under hela dess livscykel.
24. *krav på ekodesign*: varje krav med anknytning till en energianvändande produkt eller designen av en energianvändande produkt, vilket syftar till att förbättra dess miljöprestanda, eller varje krav på tillhandahållande av uppgifter om en energianvändande produkts miljöaspekter.
25. *allmänna krav på ekodesign*: varje krav på ekodesign på grundval av den ekologiska profilen i sin helhet, utan några fastställda gränsvärden för enskilda miljöaspekter.
26. *specifika krav på ekodesign*: ett kvantifierbart och mätbart krav på ekodesign vilket gäller en bestämd miljöaspekt av en energianvändande produkt, t.ex. energianvändning under drift, beräknat för en bestämd effekt.
27. *harmoniserad standard*: en teknisk specifikation som antagits av ett erkänt standardiseringsorgan genom ett mandat från kommissionen enligt de förfaranden som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/34/EG av den 22 juni 1998 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter ⁽³⁾, i syfte att fastställa europeiska krav, som inte är bindande.

Artikel 3

Utsläppande på marknaden och/eller ibruktagande

1. Medlemsstaterna skall vidta alla lämpliga åtgärder för att se till att energianvändande produkter som omfattas av genomförandeåtgärder endast får släppas ut på marknaden

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39. Direktivet senast ändrat genom förordning (EG) nr 1882/2003.

⁽²⁾ EGT L 377, 31.12.1991, s. 20. Direktivet ändrat genom direktiv 94/31/EG (EGT L 168, 2.7.1994, s. 28).

⁽³⁾ EGT L 204, 21.7.1998, s. 37. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt (EUT L 236, 23.9.2003, s. 68).

och/eller tas i bruk om de överensstämmer med dessa åtgärder och är försedda med CE-märkning i enlighet med artikel 5.

Artikel 5

2. Medlemsstaterna skall utse myndigheter med ansvar för marknadsövervakning. De skall ordna så att dessa myndigheter har och använder sig av nödvändiga befogenheter för att kunna vidta lämpliga åtgärder i enlighet med sina skyldigheter enligt detta direktiv. Medlemsstaterna skall fastställa de behöriga myndigheternas arbetsuppgifter, befogenheter och organisationsstruktur, och de behöriga myndigheterna skall ha rätt att

- i) i adekvat omfattning utföra lämpliga kontroller av energianvändande produkters överensstämmelse samt ålägga tillverkaren eller dess representant att dra tillbaka icke överensstämmande produkter från marknaden i enlighet med artikel 7,
- ii) begära in alla nödvändiga upplysningar från de berörda parterna enligt vad som föreskrivs i genomförandeåtgärderna,
- iii) ta stickprov på produkterna och kontrollera deras överensstämmelse.

3. Medlemsstaterna skall hålla kommissionen informerad om resultatet av marknadsövervakningen och kommissionen skall i lämpliga fall vidarebefordra denna information till de andra medlemsstaterna.

4. Medlemsstaterna skall se till att konsumenter och andra berörda parter kan lämna kommentarer till de behöriga myndigheterna om produkternas överensstämmelse.

Artikel 4

Importörens ansvar

Om tillverkaren inte är etablerad inom gemenskapen och inte har någon representant skall ansvaret för att

- se till att den energianvändande produkt som släppts ut på marknaden eller tagits i bruk överensstämmer med detta direktiv och med den tillämpliga genomförandeåtgärden,
- intyget om överensstämmelse och den tekniska dokumentationen finns tillgängliga

ligga hos importören.

Märkning och försäkran om överensstämmelse

1. Innan en energianvändande produkt som omfattas av genomförandeåtgärder släpps ut på marknaden och/eller tas i bruk, skall den förses med CE-märkning och en försäkran om överensstämmelse skall utfärdas, varigenom tillverkaren eller dennes representant förklarar och försäkrar att den energianvändande produkten överensstämmer med alla relevanta bestämmelser i den tillämpliga genomförandeåtgärden.

2. CE-märkningen består av bokstäverna "CE", enligt vad som anges i bilaga III.

3. Försäkran om överensstämmelse skall innehålla de upplysningar som anges i bilaga VI och hänvisa till den tillämpliga genomförandeåtgärden.

4. Det skall vara förbjudet att förse energianvändande produkter med märken som kan vilseleda användarna när det gäller CE-märkningens innebörd eller utformning.

5. Varje medlemsstat får kräva att den information som skall lämnas enligt bilaga I del 2 skall föreligga på dess officiella språk, när den energianvändande produkten når slutanvändaren.

Medlemsstaterna skall också tillåta att informationen lämnas på ett eller flera andra officiella gemenskapsspråk.

När första stycket tillämpas, skall medlemsstaterna ta särskild hänsyn till

- a) om informationen kan ges med hjälp av harmoniserade symboler, erkända koder eller andra åtgärder,
- b) vilken typ av användare den energianvändande produkten vänder sig till och vilken typ av information som skall lämnas.

Artikel 6

Fri rörlighet

1. Medlemsstaterna får inte, på grundval av krav på ekodesign avseende de parametrar för ekodesign i bilaga I del 1 som omfattas av den tillämpliga genomförandeåtgärden, förbjuda, begränsa eller förhindra utsläppande på marknaden och/eller ibruktage inom sitt territorium av en energianvändande produkt som överensstämmer med alla relevanta bestämmelser i den tillämpliga genomförandeåtgärden och som är försedd med CE-märkning i enlighet med artikel 5.

2. Medlemsstaterna får inte förbjuda, begränsa eller förhindra utsläppande på marknaden och/eller ibruktagande inom sitt territorium av en energianvändande produkt som är försedd med CE-märkning i enlighet med artikel 5, på grundval av krav på ekodesign avseende de parametrar för ekodesign i bilaga I del 1 för vilka det i den tillämpliga genomförandeåtgärden föreskrivs att inga krav på ekodesign är nödvändiga.

3. Medlemsstaterna får inte förhindra att energianvändande produkter som inte överensstämmer med bestämmelserna i den tillämpliga genomförandeåtgärden demonstreras på t.ex. handelsmässor, utställningar och demonstrationer, under förutsättning att det synligt anges att produkterna inte kommer att släppas ut på marknaden och/eller tas i bruk förrän överensstämmelse uppnåtts.

Artikel 7

Skyddsklausul

1. Om en medlemsstat konstaterar att en energianvändande produkt som är försedd med CE-märkning enligt artikel 5 och använd på det sätt som avses inte överensstämmer med alla de relevanta bestämmelserna i den tillämpliga genomförandeåtgärden, skall tillverkaren eller dennes representant vara skyldig att bringa den energianvändande produkten i överensstämmelse med bestämmelserna i den tillämpliga genomförandeåtgärden och/eller med CE-märkningen och se till att överträdelsen upphör enligt de villkor som medlemsstaten fastställer.

Om det finns tillräckliga bevis för att den energianvändande produkten eventuellt brister i överensstämmelse skall medlemsstaten vidta de nödvändiga åtgärderna vilka, beroende på hur allvarlig den bristande överensstämmelsen är, kan innebära förbud att släppa ut den energianvändande produkten på marknaden tills överensstämmelse uppnåtts.

Om den bristande överensstämmelsen fortsätter, skall medlemsstaten fatta beslut om att begränsa eller förbjuda utsläppande på marknaden och/eller ibruktagande av den energianvändande produkten i fråga eller se till att den dras tillbaka från marknaden.

Om produkten förbjuds eller dras tillbaka från marknaden skall kommissionen och de andra medlemsstaterna genast informeras.

2. I varje beslut som en medlemsstat fattar med stöd av detta direktiv vilket begränsar eller förbjuder utsläppandet på marknaden och/eller ibruktagande av en energianvändande produkt skall grunderna för beslutet anges.

Ett sådant beslut skall genast delges den berörda parten, som samtidigt skall underrättas om vilka rättsmedel denne har

enligt gällande lag i den berörda medlemsstaten samt vilka tidsfrister som gäller för dessa.

3. Medlemsstaten skall omedelbart underrätta kommissionen och de övriga medlemsstaterna om varje beslut som fattats i enlighet med punkt 1, med angivande av skälen för beslutet och särskilt med uppgift om huruvida den bristande överensstämmelsen beror på

- a) underlåtenhet att uppfylla kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden,
- b) felaktig tillämpning av de harmoniserade standarder som avses i artikel 10.2,
- c) brister i de harmoniserade standarder som avses i artikel 10.2.

4. Kommissionen skall utan dröjsmål inleda samråd med de berörda parterna och får inhämta tekniska utlåtanden från oberoende externa experter.

Efter samrådet skall kommissionen omedelbart underrätta den medlemsstat som har fattat beslutet samt de övriga medlemsstaterna om sin uppfattning.

Om kommissionen anser att beslutet inte är välgrundat, skall den omedelbart underrätta medlemsstaterna om detta.

5. Om det beslut som avses i punkt 1 baseras på brister i en harmoniserad standard, skall kommissionen omedelbart inleda det förfarande som avses i artikel 10.2, 10.3 och 10.4. Kommissionen skall samtidigt underrätta den kommitté som avses i artikel 19.1.

6. Medlemsstaterna och kommissionen skall, när så är motiverat, vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa sekretess för de uppgifter som lämnats under förfarandet.

7. De beslut som medlemsstaterna fattar i enlighet med denna artikel skall offentliggöras på ett klart och öppet sätt.

8. Kommissionens yttrande om dessa beslut skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 8

Bedömning av överensstämmelse

1. Innan en energianvändande produkt som omfattas av genomförandeåtgärder släpps ut på marknaden och/eller tas i bruk, skall tillverkaren eller dennes representant se till att en bedömning görs av produktens överensstämmelse med alla de relevanta kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden.

2. Förfarandena för bedömningen av överensstämmelse skall anges i genomförandeåtgärderna och ge tillverkarna möjlighet att välja mellan intern designkontroll enligt bilaga IV och ledningssystemet enligt bilaga V. När det är motiverat och står i proportion till riskerna, skall förfarandet för bedömning av överensstämmelse anges bland tillämpliga moduler i enlighet med beslut 93/465/EEG.

Om en medlemsstat har starka indikationer på att en energianvändande produkt troligen brister i överensstämmelse skall den medlemsstaten så fort som möjligt offentliggöra en grundlig bedömning av den energianvändande produktens överensstämmelse. Bedömningen kan utföras av ett behörigt organ för att i god tid kunna vidta eventuella korrigerande åtgärder.

Om en energianvändande produkt som omfattas av genomförandeåtgärder utformas av en organisation som är registrerad i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 761/2001 av den 19 mars 2001 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljöredovisningsordning (EMAS) ⁽¹⁾ och designfunktionen omfattas av denna registrering, skall denna organisations ledningssystem förutsättas överensstämma med kraven i bilaga V till detta direktiv.

Om en energianvändande produkt som omfattas av genomförandeåtgärder utformas av en organisation vars ledningssystem omfattar produktdesignen och som genomförs i enlighet med harmoniserade standarder vars referensnummer har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*, skall detta ledningssystem förutsättas överensstämma med motsvarande krav i bilaga V.

3. När en energianvändande produkt som omfattas av genomförandeåtgärder har släppts ut på marknaden eller tagits i bruk, skall tillverkaren eller dennes representant bevara relevanta handlingar om den genomförda bedömningen av överensstämmelse och de försäkringar om överensstämmelse som utfärdats samt hålla dem tillgängliga för inspektion av medlemsstaterna under tio år efter det att den sista energianvändande produkten har tillverkats.

De relevanta handlingarna skall ställas till förfogande senast tio dagar efter mottagandet av en begäran från den behöriga myndigheten i en medlemsstat.

4. De handlingar om bedömningen av överensstämmelse och försäkran om överensstämmelse som avses i artikel 5 skall utarbetas på något av gemenskapens officiella språk.

Artikel 9

Förutsatt överensstämmelse

1. Medlemsstaterna skall betrakta energianvändande produkter som är CE-märkta enligt artikel 5 som överensstämmande med de relevanta bestämmelserna i den tillämpliga genomförandeåtgärden.

2. Medlemsstaterna skall betrakta energianvändande produkter för vilka harmoniserade standarder har tillämpats och vilkas referensnummer har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* som överensstämmande med alla de relevanta kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärd som dessa standarder rör.

3. En energianvändande produkt som tilldelats gemenskapens miljömärke i enlighet med förordning (EG) nr 1980/2000 skall förutsättas överensstämma med kraven på ekodesign i den tillämpliga genomförandeåtgärden, om miljömärkningen uppfyller dessa krav.

4. För förutsatt överensstämmelse inom ramen för detta direktiv får kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 19.2 besluta att andra miljömärken uppfyller villkor motsvarande villkoren för gemenskapens miljömärke i enlighet med förordning (EG) nr 1980/2000. De energianvändande produkter som har tilldelats sådana andra miljömärken skall förutsättas överensstämma med kraven på ekodesign i den tillämpliga genomförandeåtgärden, om miljömärkningen uppfyller dessa krav.

Artikel 10

Harmoniserade standarder

1. Medlemsstaterna skall i möjligaste mån se till att lämpliga åtgärder vidtas för att göra det möjligt att samråda med berörda parter på nationell nivå i samband med utarbetandet och övervakningen av de harmoniserade standarderna.

2. Om en medlemsstat eller kommissionen anser att de harmoniserade standarder vilkas tillämpning förutsätts uppfylla specifika bestämmelser i en tillämplig genomförandeåtgärd inte helt uppfyller dessa bestämmelser, skall den berörda medlemsstaten eller kommissionen informera den ständiga kommitté som inrättades genom artikel 5 i direktiv 98/34/EG om detta och ange skälen. Kommittén skall så snabbt som möjligt avge ett yttrande.

3. Mot bakgrund av kommitténs yttrande skall kommissionen besluta att offentliggöra, inte offentliggöra, delvis offentliggöra, behålla eller dra tillbaka hänvisningarna till de berörda harmoniserade standarderna i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 114, 24.4.2001, s. 1.

4. Kommissionen skall underrätta det berörda europeiska standardiseringsorganet och om nödvändigt utfärda ett nytt mandat för att revidera de berörda harmoniserade standarderna.

Artikel 11

Krav på komponenter och underenheter

Det får i genomförandeåtgärderna krävas att de tillverkare eller representanter för dessa som släpper ut komponenter och underenheter på marknaden och/eller tillhandahåller dem för att tas i bruk skall lämna tillverkaren av en energianvändande produkt som omfattas av genomförandeåtgärderna relevanta uppgifter om komponenternas eller underenheternas materialammansättning samt energi-, material- och/eller resursanvändning.

Artikel 12

Administrativt samarbete och informationsutbyte

1. Medlemsstaterna skall se till att lämpliga åtgärder vidtas för att uppmuntra myndigheter med ansvar för genomförandet av detta direktiv att samarbeta med varandra samt att informera varandra och kommissionen för att bidra till ett väl fungerande direktiv, särskilt genomförandet av artikel 7.

I det administrativa samarbetet och informationsutbytet skall elektroniska kommunikationsmedel utnyttjas i största möjliga mån, varvid relevanta gemenskapsprogram kan ge stöd.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om vilka myndigheter som är ansvariga för tillämpningen av detta direktiv.

2. De närmare detaljerna kring och strukturen för informationsutbytet mellan kommissionen och medlemsstaterna skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 19.2.

3. Kommissionen skall vidta lämpliga åtgärder för att uppmuntra och bidra till det samarbete mellan medlemsstaterna som avses i denna artikel.

Artikel 13

Små och medelstora företag

1. När det gäller program som små och medelstora företag och mycket små företag kan gynnas av skall kommissionen beakta initiativ som hjälper små och medelstora företag och mycket små företag att integrera miljöaspekter, energieffektivitet inkluderat, i designen av sina produkter.

2. Medlemsstaterna skall se till, särskilt genom att stärka nätverk och strukturer för stöd, att små och medelstora företag och mycket små företag uppmuntras att tillämpa en miljövänlig strategi redan i samband med produktdesignen, och att anpassa sig till kommande europeisk lagstiftning.

Artikel 14

Konsumentinformation

I enlighet med tillämplig genomförandeåtgärd skall tillverkare, på det sätt de anser lämpligt, se till att konsumenter av energianvändande produkter får

- nödvändig information om den roll de kan fylla för en hållbar användning av produkten,
- produktens ekologiska profil och fördelarna med ekodesign, om genomförandeåtgärderna kräver det.

Artikel 15

Genomförandeåtgärder

1. När en energianvändande produkt uppfyller kriterierna i punkt 2 skall den omfattas av en genomförandeåtgärd eller en självreglering i enlighet med punkt 3 b. När kommissionen antar genomförandeåtgärder skall den agera i enlighet med förfarandet i artikel 19.2.

2. De kriterier som avses i punkt 1 är följande:

- a) Den energianvändande produkten skall stå för en betydande försäljnings- och handelsvolym inom gemenskapen som tyder på mer än 200 000 enheter under ett år enligt senast tillgängliga uppgifter.
- b) Den energianvändande produkten skall, med beaktande av de kvantiteter som släpps ut på marknaden och/eller tas i bruk, ha betydande miljöpåverkan inom gemenskapen, i enlighet med gemenskapens strategiska prioriteringar i beslut nr 1600/2002/EG.
- c) Den energianvändande produkten skall ha en betydande potential för förbättring när det gäller miljöpåverkan utan att det medför orimliga kostnader, och särskilt ta hänsyn till:
 - Avsaknad av annan relevant gemenskapslagstiftning eller oförmåga hos marknadskrafterna att ta itu med problemet på lämpligt sätt.

- Stor skillnad i miljöprestanda mellan energianvändande produkter på marknaden med likvärdig funktion.
3. När kommissionen utarbetar ett utkast till genomförandeåtgärd skall den beakta eventuella synpunkter från den kommitté som avses i artikel 19.1 samt
- a) gemenskapens prioriteringar på miljöområdet, t.ex. dem som fastställs i beslut nr 1600/2002/EG eller i Europeiska klimatförändringsprogrammet från kommissionen,
- b) relevant gemenskapslagstiftning och självreglering, t.ex. frivilliga avtal, som efter en bedömning i enlighet med artikel 17 förväntas uppnå de politiska målen snabbare eller till lägre kostnad än vid obligatoriska krav.
4. När kommissionen utarbetar ett utkast till genomförandeåtgärd skall den
- a) beakta den energianvändande produkts livscykel och alla väsentliga miljöaspekter, bland annat energieffektiviteten; omfattningen på analysen av miljöaspekterna och förbättringarnas genomförbarhet skall stå i proportion till deras betydelse; antagandet av kraven på ekodesign vad gäller en energianvändande produkts väsentliga miljöaspekter skall inte försenas i onödan på grund av osäkerheter beträffande andra aspekter,
- b) genomföra en analys av effekterna på miljö, konsumenter och tillverkare, inbegripet små och medelstora företag, i fråga om konkurrenskraft, innovation, marknadstillträde samt kostnader och nytta, även på marknader utanför gemenskapen,
- c) beakta befintlig nationell miljölagstiftning som medlemsstaterna anser relevant,
- d) hålla lämpliga samråd med berörda aktörer,
- e) förbereda en motivering till utkastet till genomförandeåtgärd på grundval av den bedömning som avses i led b,
- f) fastställa genomförandedatum, eventuella stegvisa åtgärder eller övergångsåtgärder eller övergångsperioder, med beaktande av i synnerhet eventuella konsekvenser för små och medelstora företag eller för särskilda produktgrupper som främst tillverkas av små och medelstora företag.
5. Genomförandeåtgärder skall uppfylla samtliga nedanstående kriterier:
- a) Det får inte bli betydande negativa konsekvenser när det gäller produktens sätt att fungera, sett ur användarens synvinkel.
- b) Hälsa, säkerhet och miljö får inte påverkas negativt.
- c) Det får inte bli betydande negativa konsekvenser för konsumenterna, i synnerhet i fråga om produktens prisnivå och livscykelkostnader.
- d) Det får inte bli betydande negativa konsekvenser för industrins konkurrenskraft.
- e) I princip får fastställandet av ett krav på ekodesign inte få till följd att tillverkarna måste använda patentskyddad teknik.
- f) Åtgärderna får inte medföra en orimlig administrativ börda för tillverkaren.
6. Genomförandeåtgärderna skall innehålla krav på ekodesign i enlighet med bilaga I och/eller bilaga II.
- Specifika krav på ekodesign skall införas för bestämda miljöaspekter som har betydande påverkan på miljön.
- I genomförandeåtgärderna får det också föreskrivas att det inte är nödvändigt med några krav på ekodesign när det gäller de i bilaga I del 1 angivna specifika parametrarna för ekodesign.
7. Kraven skall vara så formulerade att det garanteras att marknadsövervakningsmyndigheterna kan kontrollera de energianvändande produkternas överensstämmelse med kraven i genomförandeåtgärden. I genomförandeåtgärden skall specificeras huruvida kontrollförfarandet kan utföras antingen direkt på den energianvändande produkten eller med stöd av den tekniska dokumentationen.
8. Genomförandeåtgärderna skall omfatta punkterna i förteckningen i bilaga VII.
9. Kommissionens relevanta undersökningar och analyser under utarbetandet av genomförandeåtgärderna bör göras tillgängliga för allmänheten, med särskild hänsyn till tillgänglighet och användning för intresserade små och medelstora företag.
10. När så är lämpligt skall en genomförandeåtgärd som fastställer kraven för ekodesign åtföljas av riktlinjer för hur de olika miljöaspekterna skall vägas mot varandra, vilka skall antas av kommissionen i enlighet med artikel 19.2. Dessa riktlinjer skall omfatta särskilda egenskaper hos de små och medelstora företag som är verksamma inom produktsegment

som berörs av genomförandeåtgärden. Vid behov och i enlighet med artikel 13.1 kan kommissionen ta fram ytterligare specialmaterial för att underlätta genomförandet för små och medelstora företag.

Artikel 16

Arbetsplan

1. I enlighet med kriterierna i artikel 15 och efter att ha hört det samrådsforum som avses i artikel 18 skall kommissionen senast den 6 juli 2007 upprätta en arbetsplan, som skall göras tillgänglig för allmänheten.

I arbetsplanen skall det för de tre påföljande åren fastställas en vägledande förteckning över produktgrupper som skall betraktas som prioriterade för antagande av genomförandeåtgärder.

Arbetsplanen skall ändras regelbundet av kommissionen efter det att den har hört samrådsforumet.

2. Under en övergångsperiod, medan den första arbetsplanen enligt punkt 1 utarbetas, skall kommissionen dock i enlighet med förfarandet i artikel 19.2, kriterierna i artikel 15 och efter att ha hört samrådsforumet, och om lämpligt, på förhand införa

— genomförandeåtgärder och därvid börja med de produkter som i enlighet med Europeiska klimatförändringsprogrammet har fastställts erbjuda stora möjligheter till en kostnadseffektiv minskning av utsläppen av växthusgaser, till exempel utrustning för uppvärmning av byggnader och vatten, elektriska motorsystem, belysning i hushålls- och tjänstesektorn, hushållsapparater, kontorsutrustning i hushålls- och tjänstesektorn, konsumentelektronik samt värme-, ventilations- och klimatanläggningar,

— en separat genomförandeåtgärd för att minska en produktgrupps stand by-förluster.

Artikel 17

Självreglering

Frivilliga avtal eller andra åtgärder för självreglering som beskrivs som alternativ till genomförandeåtgärderna i detta direktiv skall minst bedömas utifrån bilaga VIII.

Artikel 18

Samrådsforum

Kommissionen skall se till att den vid genomförandet av sina uppgifter, när det gäller varje genomförandeåtgärd, eftersträvar ett väl avvägt deltagande av företrädare för medlemsstaterna och alla produktens/produktgruppens relevanta intressenter, t. ex. industrin, inbegripet små och medelstora företag, hantverksföretag, fackföreningar, återförsäljare, detaljhandlare, importörer, miljöskyddsgrupper och konsumentorganisationer. Dessa parter skall i synnerhet bidra till att definiera och se över genomförandeåtgärderna, undersöka effektiviteten hos de etablerade systemen för marknadsövervakning och bedöma frivilliga avtal och andra åtgärder för självreglering. Dessa parter skall sammanträda i ett samrådsforum. Arbetsordningen för forumet skall fastställas av kommissionen.

Artikel 19

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 20

Sanktioner

Medlemsstaterna skall fastställa sanktioner för överträdelser av de nationella bestämmelser som antas enligt detta direktiv. Sanktionerna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande, med hänsyn till graden av bristande överensstämmelse och antalet enheter med produkter med bristande överensstämmelse som släppts ut på gemenskapsmarknaden.

Artikel 21

3. Direktiv 2000/55/EG ändras på följande sätt:

Ändringar

Följande artikel skall införas:

1. Direktiv 92/42/EEG ändras på följande sätt:

"Artikel 9a

1) Artikel 6 skall utgå.

2) Följande artikel skall införas:

Detta direktiv utgör en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG av den 6 juli 2005 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter (*), när det gäller energieffektivitet under användning, i enlighet med det direktivet, och kan ändras eller upphävas i enlighet med artikel 19.2 i direktiv 2005/32/EG.

"Artikel 10a

Detta direktiv utgör en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/32/EG av den 6 juli 2005 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter (*), när det gäller energieffektivitet under användning, i enlighet med det direktivet, och kan ändras eller upphävas i enlighet med artikel 19.2 i direktiv 2005/32/EG.

(*) EGT L 191, 22.7.2005, s. 29."

Artikel 22

Upphävande

Direktiven 78/170/EEG och 86/594/EEG skall upphöra att gälla. Medlemsstaterna får fortsätta att tillämpa de befintliga nationella genomförandeåtgärder som antagits enligt direktiv 86/594/EEG till dess att nya genomförandeåtgärder för de berörda produkterna har antagits enligt det här direktivet.

(*) EGT L 191, 22.7.2005, s. 29."

3) Bilaga I avsnitt 2 skall utgå.

Artikel 23

4) Bilaga II skall utgå.

Översyn

2. Direktiv 96/57/EG ändras på följande sätt:

Kommissionen skall senast den 6 juli 2010 se över detta direktivs effektivitet, inklusive genomförandeåtgärder, tröskeln för genomförandeåtgärder, mekanismer för marknadsövervakning och eventuella relevanta incitament till självreglering, efter det att den har hört det samrådsforum som avses i artikel 18, samt när så är lämpligt förelägga Europaparlamentet och rådet förslag om ändring av direktivet.

Följande artikel skall införas:

"Artikel 9a

Detta direktiv utgör en genomförandeåtgärd enligt artikel 15 i Europaparlaments och rådets direktiv 2005/32/EG av den 6 juli 2005 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energianvändande produkter (*), när det gäller energieffektivitet under användning, i enlighet med det direktivet, och kan ändras eller upphävas i enlighet med artikel 19.2 i direktiv 2005/32/EG.

Artikel 24

Sekretess

Krav på tillverkarens och/eller dennes representants tillhandahållande av den information som avses i artikel 11 och i bilaga I del 2 skall vara proportionerliga, och hänsyn skall tas till legitim sekretess för kommersiellt känslig information.

(*) EGT L 191, 22.7.2005, s. 29."

*Artikel 25***Genomförande**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv före den 11 augusti 2007. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Utfärdat i Strasbourg den 6 juli 2005.

På Europaparlamentets vägnar

J. BORRELL FONTELLES

Ordförande

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 26***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 27***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

På rådets vägnar

J. STRAW

Ordförande

BILAGA I

Metod för att upprätta allmänna krav på ekodesign

(se artikel 15)

De allmänna kraven på ekodesign syftar till att förbättra produktens miljöprestanda och inriktas på produktens betydande miljöaspekter, utan att några gränsvärden fastställs. Metoden enligt denna bilaga kommer att tillämpas när det är olämpligt att fastställa gränsvärden för den produktgrupp som utvärderas. Kommissionen skall fastställa de betydande miljöaspekterna när den utarbetar det utkast till genomförandeåtgärd som skall överlämnas till den kommitté som avses i artikel 19, varvid dessa särskilt skall anges i genomförandeåtgärden.

När kommissionen utarbetar genomförandeåtgärder som innehåller allmänna krav på ekodesign enligt artikel 15 skall den för den energianvändande produkt som omfattas av genomförandeåtgärden fastställa de relevanta parametrarna för ekodesign bland dem som anges i förteckningen i del 1, kraven på tillhandahållande av information bland dem som anges i förteckningen i del 2 och de krav på tillverkaren som förtecknas i del 3.

Del 1. Parametrar för ekodesign av energianvändande produkter

1.1 De betydande miljöaspekterna skall fastställas med beaktande av följande faser i produktens livscykel i den mån de rör produktdesignen:

- a) Urval och användning av råvaror.
- b) Tillverkning.
- c) Emballage, transport och distribution.
- d) Installation och underhåll.
- e) Användning.
- f) Uttjänt produkt, vilket innebär en energianvändande produkt i det tillstånd den är vid slutet av sin första användningsperiod och fram till det slutliga omhändertagandet.

1.2 För varje fas skall följande miljöaspekter bedömas, när det är relevant:

- a) Förväntad användning av material, energi och andra resurser, t.ex. färskvatten.
- b) Förväntade utsläpp i luft, vatten och mark.

- c) Förväntade föroreningar på grund av fysiska effekter, t.ex. buller, vibrationer, strålning och elektromagnetiska fält.
- d) Förväntad mängd avfall.
- e) Möjligheter till återanvändning och återvinning av material och/eller energi med hänsyn till direktiv 2002/96/EG.

1.3 När det är lämpligt skall följande parametrar särskilt användas och vid behov kompletteras med andra för att utvärdera möjligheten att förbättra de miljöaspekter som nämns i föregående punkt:

- a) Produktens vikt och volym.
- b) Användning av återvunnet material.
- c) Användning av energi, vatten och andra resurser under hela livscykeln.
- d) Användning av ämnen som är klassificerade som farliga för hälsan och/eller miljön enligt rådets direktiv 67/548/EEG av den 27 juni 1967 om tillnärmning av lagar och andra författningar om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen ⁽¹⁾, och med hänsyn till lagstiftningen om utsläppande på marknaden och användning av särskilda ämnen, t.ex. direktiven 76/769/EEG eller 2002/95/EG.
- e) Mängd och art av de konsumtionsvaror som behövs för att korrekt använda och underhålla produkten.
- f) Möjlighet till återanvändning och materialåtervinning uttryckt i: antal använda material och komponenter, användning av standardkomponenter, tidsåtgång vid demontering, eventuella specialverktyg som behövs för demontering, användning av kodningsstandarder för komponenter och material för att kartlägga komponenter och material som kan återanvändas eller materialåtervinnas (även ISO-märkning av plastdelar), användning av material som är lätta att återvinna, enkel åtkomst till värdefulla och andra återvinningsbara komponenter och material, enkel åtkomst till komponenter och material som innehåller farliga ämnen.
- g) Införlivande av använda komponenter.
- h) Undvikande av tekniska lösningar som gör det svårare att återanvända och återvinna komponenter och hela apparater.
- i) Förlängning av livstiden uttryckt i: garanterad minimilivstid, garanterad minimileveranstid för reservdelar, modularitet, uppgraderingsmöjligheter, reparationsmöjligheter.
- j) Avfallsmängd och mängd farligt avfall.

⁽¹⁾ EGT 196, 16.8.1967, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2004/73/EG (EUT L 152, 30.4.2004, s. 1).

- k) Utsläpp i luften (växthusgaser, försurande ämnen, flyktiga organiska föreningar, ozonnedbrytande ämnen, långlivade organiska föreningar, tungmetaller, små partiklar och svävande partiklar) utan att det påverkar tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG av den 16 december 1997 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg ⁽¹⁾.
- l) Utsläpp i vatten (tungmetaller, ämnen som är skadliga för syrebalansen, långlivade organiska föreningar).
- m) Utsläpp i mark (särskilt läckage och utsläpp av farliga ämnen under produktens användning och risken för urlakning vid dess deponering som avfall).

Del 2. Krav på tillhandahållande av information

I genomförandeåtgärderna kan det krävas att tillverkaren skall tillhandahålla information, vilket kan påverka hur den energianvändande produkten hanteras, används eller återvinns av andra parter än tillverkaren t.ex.:

- Information från produktdesignern om tillverkningsprocessen.
- Konsumentinformation om en produkts viktigaste miljömässiga egenskaper och miljöprestanda skall följa med produkten när den släpps ut på marknaden för att göra det möjligt för konsumenterna att jämföra dessa aspekter av produkterna.
- Konsumentinformation om hur produkten skall installeras, användas och underhållas för att minimera dess miljöpåverkan och för att säkra så lång livstid som möjligt, samt information om hur produkten skall lämnas tillbaka när den är uttjänt och i tillämpliga fall information om den period när reservdelar finns tillgängliga och om möjligheterna till uppgradering av produkter.
- Uppgifter om behandlingsanläggningar för demontering, materialåtervinning eller omhändertagande av uttjänta produkter.

Informationen bör om möjligt finnas på själva produkten.

I dessa uppgifter skall hänsyn tas till förpliktelser i samband med annan gemenskapslagstiftning, t.ex. direktiv 2002/96/EG.

Del 3. Krav på tillverkaren

1. Tillverkare av en energianvändande produkt skall vara skyldiga att göra en bedömning av den energianvändande produktmodellen under hela dess livscykel, genom att arbeta med de miljöaspekter som i genomförandeåtgärden fastställs som sådana aspekter som kan ändras väsentligt genom produktdesignen och baserat på realistiska antaganden om normala förhållanden och syftet med användningen. Andra miljöaspekter kan utvärderas på frivillig basis.

På grundval av denna bedömning skall tillverkarna sedan fastställa dess ekologiska profil. Den skall baseras på de egenskaper hos produkten som är relevanta ur miljösynpunkt och resursanvändning och utsläpp/restprodukter under hela produktens livscykel uttryckt i fysiska, mätbara kvantiteter.

⁽¹⁾ EGT L 59, 27.2.1998, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/26/EG (EUT L 146, 30.4.2004, s. 1).

2. Tillverkaren skall använda bedömningen för att utvärdera alternativa designlösningar och produktens uppnådda miljöprestanda i förhållande till riktmärken.

Riktmärken skall fastställas av kommissionen i genomförandeåtgärden på grundval av den information som samlats in när åtgärden utarbetades.

Vid valet av en särskild designlösning skall en lämplig balans uppnås mellan de olika miljöaspekterna och mellan miljöaspekter och andra relevanta faktorer, t.ex. hälsa och säkerhet, tekniska funktionskrav, krav på kvalitet och prestanda samt ekonomiska aspekter, även tillverkningskostnader och säljbarhet, samtidigt som all tillämplig lagstiftning skall följas.

BILAGA II

Metod för att fastställa specifika krav på ekodesign

(se artikel 15)

Specifika krav på ekodesign syftar till att förbättra en viss miljöaspekt hos en produkt. De kan i tillämpliga fall vara utformade som krav på minskad förbrukning av en särskild resurs, t.ex. begränsningar av resursanvändningen i olika faser i produktens livscykel (t.ex. gränser för vattenförbrukning under produktens användningsfas, gränser för mängden av ett bestämt material som får ingå i produkten eller krav på att en viss mängd återvunnet material används).

När kommissionen utarbetar genomförandeåtgärder som innehåller specifika krav på ekodesign enligt artikel 15 skall den för den energianvändande produkt som omfattas av genomförandeåtgärden fastställa de relevanta parametrarna för ekodesign bland dem som anges i förteckningen i bilaga I del 1, och fastställa nivåerna på dessa krav i enlighet med förfarandet i artikel 19.2, enligt följande:

1. Vid en teknisk, miljömässig och ekonomisk analys skall en rad representativa modeller av den energianvändande produkten på marknaden väljas ut och tekniska möjligheter för att förbättra produktens miljöprestanda identifieras, samtidigt som dessa alternativs ekonomiska bärkraft skall beaktas och märkbara försämringar för konsumenterna undvikas när det gäller prestanda eller användbarhet.

Den tekniska, miljömässiga och ekonomiska analysen skall också, för de miljöaspekter som beaktas, identifiera produkterna med bäst prestanda och bästa tillgängliga teknik på marknaden.

Prestandan hos de produkter som finns tillgängliga på internationella marknader och riktmärken i andra länders lagstiftning skall beaktas både i samband med analysen och när kraven fastställs.

På grundval av denna analys och med beaktande av den tekniska och ekonomiska genomförbarheten samt förbättringspotentialen, vidtas konkreta åtgärder i syfte att minimera produktens miljöpåverkan.

När det gäller de representativa modellernas energianvändning i drift skall nivån för energieffektivitet eller energianvändning fastställas i syfte att uppnå minsta möjliga kostnad för slutanvändarna under produktens hela livscykel och hänsyn skall tas till konsekvenserna för andra miljöaspekter. Vid analysen av livscykelkostnaderna används en realränta baserad på uppgifter från Europeiska centralbanken och en realistisk livstid för den energianvändande produkten. Den är baserad på summan av ändringarna i inköpspriset (som följer av ändringar i industriktkostnaderna) och i driftsutgifterna, som följer av de olika möjligheterna till tekniska förbättringar, som diskonteras under de representativa energianvändande produkternas livstid. Driftsutgifterna täcker i första hand energianvändning och ytterligare utgifter för andra resurser (t.ex. vatten eller rengöringsmedel).

Det skall genomföras en känslighetsanalys som omfattar de relevanta faktorerna (t.ex. priset på energi och andra resurser, kostnaden för råvaror eller produktionskostnader, diskonton) och i förekommande fall även de externa miljökostnaderna, inklusive uteblivna utsläpp av växthusgaser, i syfte att kontrollera om det skett väsentliga ändringar och om de övergripande slutsatserna håller. Kraven skall anpassas i överensstämmelse med detta.

En liknande metod kan tillämpas på andra resurser, t.ex. vatten.

2. För att utveckla de tekniska, miljömässiga och ekonomiska analyserna kan uppgifter som är tillgängliga inom ramen för annan gemenskapsverksamhet användas.

Detsamma gäller uppgifter från befintliga program i andra delar av världen för fastställande av specifika krav på ekodesign för energianvändande produkter som förekommer vid handel med EU: s ekonomiska partner.

3. Vid fastställande av datumet för kravets ikraftträdande skall hänsyn tas till hur lång tid det kommer att ta att ge produkten i fråga en ny design.

*BILAGA III***CE-märkning**

(se artikel 5.2)

CE-märkningen skall vara minst 5 mm hög. Om CE-märkningen förminskas eller förstoras skall proportionerna i ovanstående modell bibehållas.

CE-märkningen skall anbringas på den energianvändande produkten. Om detta inte är möjligt skall märkningen anbringas på förpackningen och på de medföljande dokumenten.

BILAGA IV

Intern designkontroll

(se artikel 8)

1. I denna bilaga beskrivs det förfarande genom vilket tillverkaren eller dennes representant, som uppfyller de förpliktelser som fastställs i punkt 2 i denna bilaga, förklarar och försäkrar att den energianvändande produkten överensstämmer med relevanta krav i den tillämpliga genomförandeåtgärden. Försäkran om överensstämmelse kan omfatta en eller flera produkter och skall finnas tillgänglig hos tillverkaren.
2. Tillverkaren skall sammanställa teknisk dokumentation som gör det möjligt att bedöma den energianvändande produktens överensstämmelse med kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden.

Denna dokumentation skall i synnerhet innehålla

- a) en allmän beskrivning av den energianvändande produkten och dess avsedda användning,
 - b) resultaten av relevanta miljöbedömningsstudier som utförts av tillverkaren och/eller hänvisningar till litteratur om miljöbedömningar eller fallstudier som används av tillverkaren vid utvärdering, dokumentation och fastställande av olika lösningar för produktdesignen,
 - c) produktens ekologiska profil om det krävs enligt genomförandeåtgärden,
 - d) element i produktdesignspecifikationen som rör produktens miljömässiga designaspekter,
 - e) en förteckning över de standarder som avses i artikel 10 och som helt eller delvis har använts samt en beskrivning av de lösningar som har valts för att uppfylla kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden, om de standarder som avses i artikel 10 inte har använts eller om dessa standarder inte fullt ut täcker kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden,
 - f) en kopia av de uppgifter som rör produktens miljömässiga designaspekter som skall lämnas i enlighet med kraven i bilaga I del 2,
 - g) resultaten av mätningarna av de krav på ekodesign som utförts, även detaljer om dessa mätningars överensstämmelse med de krav på ekodesign som fastställs i den tillämpliga genomförandeåtgärden.
3. Tillverkaren skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att garantera att produkten kommer att tillverkas i enlighet med de designspecifikationer som avses i punkt 2 och i enlighet med kraven i den tillämpliga åtgärden.

BILAGA V

Ledningssystem för bedömning av överensstämmelse

(se artikel 8)

1. I denna bilaga beskrivs det förfarande genom vilket den tillverkare som uppfyller förpliktelseerna i punkt 2 i denna bilaga, förklarar och försäkrar att den energianvändande produkten uppfyller kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden. Försäkringen om överensstämmelse kan omfatta en eller flera produkter och skall bevaras av tillverkaren.
2. Ett ledningssystem kan användas för bedömning av överensstämmelse av den energianvändande produkten förutsatt att tillverkaren inför de miljörelaterade delar av ledningssystemet som avses i punkt 3 i denna bilaga.
3. Miljödelar i ledningssystemet

I denna punkt anges de delar i ett ledningssystem och de förfaranden genom vilka tillverkaren kan påvisa att den energianvändande produkten uppfyller kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden.

3.1 Policy beträffande produktens miljöprestanda

Tillverkaren skall kunna påvisa överensstämmelse med kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden. Tillverkaren skall också kunna tillhandahålla ramar för att fastställa och revidera målsättningar och indikatorer för produktens miljöprestanda, för att förbättra produktens övergripande miljöprestanda.

Alla de åtgärder som antagits av tillverkaren för att förbättra produktens övergripande miljöprestanda och fastställa produktens ekologiska profil, genom design och tillverkning, om det krävs enligt genomförandeåtgärden, skall dokumenteras systematiskt och grundligt i form av skriftliga förfaranden och instruktioner.

Dessa förfaranden och instruktioner skall särskilt omfatta en adekvat beskrivning av

- förteckningen över dokument som skall upprättas för att påvisa den energianvändande produktens överensstämmelse, och som — om det är relevant — skall göras tillgängliga,
- målsättningarna och indikatorerna för produktens miljöprestanda samt organisationsstruktur, ansvarsområden och ledningens befogenheter ävensom resursfördelningen när det gäller genomförande och uppdatering,
- de kontroller och tester som skall utföras efter tillverkningen för att kontrollera produktens prestanda i förhållande till indikatorerna för miljöprestanda,
- förfaranden för kontroll av den krävda dokumentationen och garantier för att den uppdateras,
- metoden för att kontrollera miljöinslagens genomförande och effektivitet i ledningssystemet.

3.2 Planering

Tillverkaren skall fastställa och uppdatera

- a) förfaranden för fastställandet av produktens ekologiska profil,
- b) målsättningar och indikatorer för produktens miljöprestanda, i vilka hänsyn tas till tekniska alternativ för att uppfylla de tekniska och ekonomiska kraven,
- c) ett program för att uppnå dessa målsättningar.

3.3 Genomförande och dokumentation

3.3.1 Dokumentation av ledningssystemet bör särskilt ange följande:

- a) Ansvarsområden och befogenheter skall definieras och dokumenteras i syfte att säkra produktens miljöprestanda, samtidigt som det rapporteras om hur översyn och förbättringar genomförs.
- b) Det skall utarbetas dokument med beskrivningar av den metod för designkontroll och verifikation som införts och de förfaranden och systematiska åtgärder som används vid produktdesignen.
- c) Tillverkaren skall upprätta och uppdatera information för att beskriva de viktigaste miljörelaterade delarna i ledningssystemet och förfarandena för att kontrollera alla dokument som krävs.

3.3.2 Dokumentation av den energianvändande produkten skall särskilt ange följande:

- a) En allmän beskrivning av den energianvändande produkten och dess avsedda användning.
- b) Resultaten av relevanta miljöbedömningsstudier som utförts av tillverkaren och/eller hänvisningar till litteratur om miljöbedömningar eller fallstudier som används av tillverkaren vid utvärdering, dokumentation och fastställande av olika lösningar för produktdesignen.
- c) Produktens ekologiska profil om det krävs enligt genomförandeåtgärden.
- d) Dokument som innehåller en redogörelse för resultaten av mätningarna av de krav på ekodesign som genomförts, även detaljerade uppgifter om dessa mätningars överensstämmelse med de krav på ekodesign som fastställs i den tillämpliga genomförandeåtgärden.
- e) Tillverkaren skall fastställa specifikationer, i vilka det särskilt framgår vilka standarder som tillämpats. Om standarderna i artikel 10 inte tillämpats eller om de inte fullt ut omfattar kraven i den tillämpliga genomförandeåtgärden, skall specifikationerna innehålla en beskrivning av de medel som använts för att uppnå överensstämmelse.
- f) En kopia av den information som rör produktens miljömässiga designaspekter som skall lämnas i enlighet med kraven i bilaga I del 2.

3.4 Kontroll och korrigerande åtgärder

- a) Tillverkaren skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att garantera att produkten kommer att tillverkas i enlighet med designspecifikationerna och med kraven i den tillämpliga genomförande åtgärden.
 - b) Tillverkaren skall fastställa och uppdatera förfaranden för att undersöka och hantera bristande överensstämmelse samt genomföra de ändringar i de dokumenterade förfarandena som följer av de korrigerande åtgärderna.
 - c) Tillverkaren skall minst vart tredje år utföra en fullständig intern revision av ledningssystemet med avseende på dess miljödelar.
-

BILAGA VI

Försäkran om överensstämmelse

(se artikel 5.3)

EG-försäkran om överensstämmelse skall innehålla följande upplysningar:

1. Namn och adress på tillverkaren eller dennes representant.
 2. En beskrivning av modellen så att den kan identifieras entydigt.
 3. I förekommande fall, hänvisningar till de harmoniserade standarder som använts.
 4. I förekommande fall, övriga tekniska standarder och specifikationer som använts.
 5. I förekommande fall, hänvisningar till annan gemenskapslagstiftning som innehåller bestämmelser om anbringande av CE-märkningen.
 6. Namnet på den person som är bemyndigad att underteckna bindande dokument på tillverkarens eller dennes representants vägnar, samt personens underskrift.
-

BILAGA VII

Genomförandeåtgärdernas innehåll

(se artikel 15.8)

Genomförandeåtgärden skall särskilt innehålla följande:

1. En exakt definition av den eller de typer av energianvändande produkter som omfattas.
2. Kraven på ekodesign för de energianvändande produkter som omfattas, genomförandedatum, stegvisa åtgärder eller övergångsåtgärder eller övergångsperioder.
 - Om det rör sig om allmänna krav på ekodesign, skall de relevanta faserna och aspekterna bland dem som nämns i punkt 1.1 och 1.2 i bilaga I, åtföljda av exempel på parametrar bland dem som nämns i punkt 1.3 i bilaga I, anges som riktlinjer för att utvärdera förbättringarna i fråga om fastställda miljöaspekter.
 - Om det rör sig om specifika krav på ekodesign skall nivån anges.
3. De parametrar för ekodesign som avses i bilaga I del 1 för vilka inga krav på ekodesign är nödvändiga.
4. Kraven rörande installationen av den energianvändande produkten, om det är direkt relevant för miljöprestandan.
5. De mätningsstandarder och/eller mätmetoder som skall användas. Om möjligt skall harmoniserade standarder vilkas referensnummer offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* användas.
6. Närmare upplysningar om bedömningen av överensstämmelse enligt beslut 93/465/EEG
 - Om de moduler som skall användas skiljer sig från modul A, skall de faktorer som leder till att ett särskilt förfarande väljs anges.
 - Om det är relevant, skall kriterierna för godkännande och/eller certifiering av tredje part anges.

Om andra moduler fastställs i andra EG-krav för samma energianvändande produkt, skall modulen som fastställs i genomförandeåtgärden gälla för det berörda kravet.
7. Krav på att tillverkarna skall överlämna uppgifter, framför allt om de faktorer i den tekniska dokumentationen som behövs för att underlätta kontrollen av huruvida den energianvändande produkten överensstämmer med genomförandeåtgärden.
8. Längden på den övergångsperiod under vilken medlemsstaterna skall tillåta utsläppande på marknaden och/eller ibruktagande av energianvändande produkter som uppfyller gällande bestämmelser inom deras territorium vid den tidpunkt då genomförandeåtgärden antas.
9. Datum för utvärderingen och en eventuell revidering av genomförandeåtgärden, med hänsyn till takten i den tekniska utvecklingen.

BILAGA VIII

Förutom det grundläggande rättsliga kravet på att självregleringsinitiativ skall vara förenliga med alla bestämmelser i fördraget (framför allt om den inre marknaden och konkurrens) samt med gemenskapens internationella åtaganden, bland dem också bestämmelserna för multilateral handel, kan följande icke uttömmande förteckning över vägledande kriterier användas för att bedöma möjligheten att godkänna självregleringsinitiativ som alternativ till en genomförandeåtgärd enligt detta direktiv:

1. Möjligheter till deltagande

Aktörer från tredjeländer skall ha möjlighet att delta i både självregleringsinitiativets förberedande fas och genomförandefas.

2. Mervärde

Självregleringsinitiativen skall skapa ett mervärde (jämfört med den vanliga näringsverksamheten) i form av bättre miljöprestanda som helhet hos de energianvändande produkter som berörs av dem.

3. Representativitet

Näringslivet och dess sammanslutningar som medverkar i en självreglerande åtgärd skall företräda en bred majoritet av den relevanta ekonomiska sektorn, med så få undantag som möjligt. Man skall se till att konkurrensbestämmelserna respekteras.

4. Kvantitativt uttryckta och etappvis fördelade mål

De mål som uppställs av de berörda parterna skall vara klara och entydiga och ha en väldefinierad utgångspunkt. Om ett självregleringsinitiativ omfattar en längre tidsrymd skall även etappmål ingå. Övervakningen av att målen och etappmålen nås skall kunna ske på ett trovärdigt sätt och till ett överkomligt pris med hjälp av klara och tillförlitliga indikatorer. Utvecklingen av dessa indikatorer skall underlättas med hjälp av information från forskning samt vetenskapliga och tekniska bakgrundsuppgifter.

5. Det civila samhällets medverkan

För att tillförsäkra insyn skall självregleringsinitiativen offentliggöras, även med hjälp av Internet och andra elektroniska informationsmedel.

Samma skall gälla för etappvisa och slutliga övervakningsrapporter. De berörda parterna, däribland medlemsstater, näringslivet, frivilligorganisationer på miljöområdet och konsumentföreningar, skall uppmuntras att yttra sig om självregleringsinitiativen.

6. Övervakning och rapportering

Varje självregleringsinitiativ skall ha ett väl utformat system för övervakning med en tydlig ansvarsfördelning mellan näringslivet och oberoende kontrollörer. Kommissionens avdelningar skall inbjudas att tillsammans med parterna i självregleringsinitiativet övervaka att målen nås.

Planen för övervakning och rapportering skall vara ingående, medge insyn och präglas av objektivitet. Det tillkommer kommissionens avdelningar att med bistånd av den kommitté som avses i artikel 19.1 bedöma om målen i de frivilliga avtalen eller andra åtgärder för självreglering har uppnåtts.

7. Kostnadseffektiv förvaltning av självregleringsinitiativ

Förvaltningskostnaderna för självregleringsinitiativ, framför allt för övervakningen, får inte vara oskäligt betungande i förhållande till initiativens mål samt jämfört med andra tillgängliga politiska styrmedel.

8. Hållbarhet

Självregleringsinitiativen skall utgöra ett svar på de politiska målen för detta direktiv, bland dem dess helhetsperspektiv, och vara förenliga med de ekonomiska och sociala dimensionerna av en hållbar utveckling. Skyddet av konsumenternas intressen (hälsa, livskvalitet och ekonomiska intressen) skall också ingå i målen.

9. Förenlighet med andra incitament

Självregleringsinitiativen kommer knappast att leda till de resultat som förväntas om andra faktorer och incitament, såsom marknadens krav, skatter eller nationell lagstiftning, ger motstridiga signaler till dem som medverkar i sådana initiativ. Politisk konsekvens är viktig i detta sammanhang och skall beaktas vid bedömningen av effekten hos ett självregleringsinitiativ.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2005/33/EG**av den 6 juli 2005****om ändring av direktiv 1999/32/EG vad gäller svavelhalten i marina bränslen**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala
kommitténs yttrande ⁽²⁾,

efter att hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Gemenskapens miljöpolitik enligt handlingsprogrammen för miljön och i synnerhet gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram, som antogs genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1600/2002/EG ⁽⁴⁾, på grundval av artikel 174 i fördraget, syftar till att uppnå luftkvalitetsnivåer som inte leder till oacceptabel påverkan på, eller risker för, människors hälsa eller miljön.

- (2) I rådets direktiv 1999/32/EG av den 26 april 1999 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen ⁽⁵⁾ fastställs den maximala svavelhalten i tung eldningsolja, dieselbrännolja och marin dieselbrännolja som används i gemenskapen.

- (3) Enligt direktiv 1999/32/EG skall kommissionen överväga vilka åtgärder som kan vidtas för att minska det bidrag till föroreningen som uppkommer vid förbränning av andra marina bränslen än marin dieselbrännolja och, vid behov, lägga fram ett förslag.

- (4) Utsläpp från sjöfart genom förbränning av marina bränslen med hög svavelhalt bidrar till luftföroreningar i form av svaveldioxid och partiklar, vilket skadar människors hälsa och får negativa konsekvenser för miljön, för allmän och privat egendom och för kulturarvet samt bidrar till förorening.

- (5) Människor och natur i kust- och hamnnära områden drabbas särskilt hårt av utsläpp från fartyg som drivs med bränsle med hög svavelhalt. Det är därför nödvändigt med särskilda åtgärder i detta avseende.

- (6) Åtgärderna i detta direktiv utgör ett komplement till medlemsstaternas nationella åtgärder för att iakttä utsläppstak för luftföroreningar enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/81/EG ⁽⁶⁾.

- (7) En minskning av svavelhalten i bränslen har vissa fördelar för fartyg i fråga om driftseffektivitet och underhållskostnader och underlättar en effektiv användning av vissa reningsmetoder, exempelvis selektiv katalytisk reduktion.

⁽¹⁾ EUT C 45 E, 25.2.2003, s. 277.

⁽²⁾ EUT C 208, 3.9.2003, s. 27.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 4 juni 2003 (EUT C 68 E, 18.3.2004, s. 311), rådets gemensamma ståndpunkt av den 9 december 2004 (EUT C 63 E, 15.3.2005, s. 26) och Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 april 2005 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 23 maj 2005.

⁽⁴⁾ EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 121, 11.5.1999, s. 13. Direktivet ändrat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1882/2003 (EUT L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽⁶⁾ EGT L 309, 27.11.2001, s. 22. Direktivet ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

- (8) Enligt fördraget skall hänsyn tas till särdragen i gemenskapens yttersta randområden, nämligen de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna, Madeira och Kanarieöarna.
- (9) År 1997 antog en diplomatisk konferens ett protokoll om ändring av 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg, ändrad genom 1978 års protokoll till denna (nedan kallat "MARPOL"). Genom detta protokoll läggs en ny bilaga VI till MARPOL, med bestämmelser för att förhindra luftföroreningar från fartyg. 1997 års protokoll, och följaktligen bilaga VI till MARPOL, trädde i kraft den 19 maj 2005.
- (10) Bilaga VI till MARPOL innehåller bestämmelser om att vissa områden skall utses till svavelkontrollområden. Östersjön har i bilagan tagits upp som ett sådant område. Överläggningar inom Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) har lett till en principöverenskommelse om att utse Nordsjön, inklusive Engelska kanalen, till ett svavelkontrollområde efter ikraftträdandet av bilaga VI.
- (11) Eftersom sjöfarten är global bör allt göras för att nå internationella lösningar. Såväl kommissionen som medlemsstaterna bör sträva efter att inom ramen för IMO åstadkomma en världsomspännande minskning av den maximalt tillåtna svavelhalten i marina bränslen, bland annat genom att undersöka fördelarna med att utse nya havsområden till övervakningsområden för utsläpp av svaveldioxid i enlighet med bilaga VI till MARPOL.
- (12) Det är nödvändigt att se till att skyldigheterna när det gäller svavelhalten i marina bränslen fullgörs för att uppnå målen i detta direktiv. Det krävs effektiv provtagning och avskräckande påföljder i hela gemenskapen för ett trovärdigt genomförande av detta direktiv. Medlemsstaterna bör utföra tillsyn över fartyg som för deras flagg och fartyg oberoende av flagg medan de ligger i deras hamnar. Medlemsstaterna bör också nära samarbeta för att vidta ytterligare tillsynsåtgärder med avseende på andra fartyg i enlighet med internationell havsrätt.
- (13) För att sjöfartsindustrin skall hinna göra en teknisk anpassning till ett högsta gränsvärde på 0,1 viktprocent svavel för marina bränslen som används av fartyg på inre vattenvägar och i gemenskapshamnar bör detta krav börja tillämpas den 1 januari 2010. Eftersom denna tidsfrist kan innebära tekniska problem för Grekland är ett tillfälligt undantag lämpligt för vissa fartyg i trafik inom Republiken Greklands territorium.
- (14) Detta direktiv bör betraktas som ett första steg i en pågående process för att minska de marina utsläppen, som även skapar förutsättningar för ytterligare utsläppsminskningar genom lägre gränsvärden för svavel i bränslen och genom tekniker för utsläppsminskning, och för utformning av ekonomiska instrument som ett incitament för att åstadkomma betydande minskningar.
- (15) Det är viktigt att förstärka medlemsstaternas ståndpunkter i IMO-förhandlingar, särskilt för att vid över synen av bilaga VI till MARPOL i större utsträckning beakta mer målmedvetna åtgärder när det gäller strängare gränsvärden för svavelhalten i tung eldningsolja som används på fartyg och användningen av likvärdiga alternativa metoder att minska utsläppen.
- (16) I sin resolution A.926(22) uppmanade IMO:s församling regeringarna, i synnerhet i de regioner där svavelkontrollområden har utsetts, att garantera tillgång på lågsavlig bunkerolja i områden inom deras jurisdiktion och att uppmana olje- och sjöfartsindustrin att göra det lättare att få tillgång till och använda lågsavlig bunkerolja. Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att se till att lokala leverantörer av marint bränsle tillhandahåller med kraven överensstämmande bränsle i tillräckliga mängder för att möta efterfrågan.
- (17) IMO har antagit riktlinjer för provtagning av eldningsolja i syfte att fastställa överensstämmelse med bilaga VI till MARPOL och skall utarbeta riktlinjer om system för avgasrening och annan teknik som syftar till att minska svaveloxidutsläppen i svavelkontrollområden.
- (18) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar ⁽¹⁾ utgör en omarbetning av rådets direktiv 88/609/EEG ⁽²⁾. Enligt artikel 3.4 i direktiv 1999/32/EG bör det direktivet revideras i enlighet med detta.
- ⁽¹⁾ EGT L 309, 27.11.2001, s. 1. Direktivet ändrat genom 2003 års anslutningsakt.
- ⁽²⁾ EGT L 336, 7.12.1988, s. 1.

- (19) Det är lämpligt att den befintliga Kommittén för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg, inrättad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002 ⁽¹⁾, bistår kommissionen i samband med godkännandet av reningsmetoder.
- (20) Reningsmetoder kan, förutsatt att de inte har negativa effekter på ekosystemen och att utvecklingen av dessa metoder godkänns och kontrolleras på lämpligt sätt, ge minst likvärdiga eller till och med större utsläppsminskningar än användning av lågsvavliga bränslen. Det är viktigt att de rätta förutsättningarna finns för att främja utvecklingen av nya reningsmetoder.
- (21) Europeiska sjösäkerhetsbyrån bör vid behov bistå kommissionen och medlemsstaterna vid övervakningen av genomförandet av detta direktiv.
- (22) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽²⁾.
- (23) Direktiv 1999/32/EG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 1999/32/EG ändras härmed på följande sätt:

- 1) Artikel 1.2 skall ersättas med följande:

"2. Utsläppen av svaveldioxid från förbränning av vissa petroleumbaserade flytande bränslen skall minskas genom att det fastställs gränsvärden för svavelhalten i sådana bränslen, som villkor för deras användning inom medlemsstaternas territorium, territorialvatten, exklusiva ekonomiska zoner eller övervakningszoner för föroreningar.

Gränsvärdena för svavelhalten i vissa petroleumbaserade flytande bränslen i enlighet med direktivet skall dock inte tillämpas på följande:

- a) Bränslen avsedda för forskning och testning.
- b) Bränslen avsedda att förädlas före slutlig förbränning.
- c) Bränslen som skall förädlas inom raffineringsindustrin.
- d) Bränslen som används och släpps ut på marknaden i gemenskapens yttersta randområden, under förutsättning att berörda medlemsstater kan säkerställa följande i dessa områden:
 - Att luftkvalitetsstandarderna respekteras.
 - Att tung eldningsolja inte används om dess svavelinnehåll överstiger 3 viktprocent.
- e) Bränslen som används av örlogsfartyg och andra fartyg i militär tjänst. Varje medlemsstat skall dock, genom att anta lämpliga åtgärder som inte inverkar menligt på sådana fartygs insatser eller operativa kapacitet, sträva efter att se till att dessa fartyg så långt det är rimligt och praktiskt möjligt handlar på ett sätt som är förenligt med detta direktiv.
- f) All användning av bränsle på ett fartyg som krävs för ett fartygs säkerhet eller för att rädda människoliv till sjöss.
- g) All användning av bränsle på ett fartyg som krävs på grund av skada på fartyget eller dess utrustning, under förutsättning att alla rimliga åtgärder vidtas efter det att skadan uppstod för att förhindra eller minimera utsläpp och att åtgärder för att reparera skadan snarast möjligt vidtas. Detta skall inte vara tillämpligt, om ägaren eller befälhavaren antingen hade för avsikt att orsaka skada eller handlade vårdslöst.
- h) Bränslen som används ombord på fartyg som använder godkända reningsmetoder i enlighet med artikel 4c."

⁽¹⁾ EGT L 324, 29.11.2002, s. 1. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 415/2004 (EUT L 68, 6.3.2004, s. 10).

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2) Artikel 2 skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 skall första strecksatsen ersättas med följande:

”— alla petroleumbaserade flytande bränslen, exklusive marina bränslen, som omfattas av KN-nummer 2710 19 51 — 2710 19 69, eller”.

b) I punkt 2 skall första stycket ersättas med följande:

”dieselbrännolja:

— alla petroleumbaserade flytande bränslen, exklusive marina bränslen, som omfattas av KN-nummer 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 45 eller 2710 19 49, eller

— alla petroleumbaserade flytande bränslen, exklusive marina bränslen, som till mindre än 65 volymprocent (inklusive förluster) destillerar vid 250 °C och som till minst 85 volymprocent (inklusive förluster) destillerar vid 350 °C enligt ASTM D86-metoden.”

c) Punkt 3 skall ersättas med följande:

”3. *marina bränslen*: alla petroleumbaserade flytande bränslen som används eller som är avsedda att användas ombord på ett fartyg, inbegripet de bränslen som anges i definitionen i ISO 8217.”

d) Följande punkter skall läggas till:

”3a. *marin dieselolja*: alla marina bränslen vars viskositet eller densitet faller inom ramen för de gränsvärden för viskositet eller densitet som fastställs för DMB- och DMC-typer i tabell I i ISO 8217.

3b. *marin dieselbrännolja*: alla marina bränslen vars viskositet eller densitet faller inom ramen för de gränsvärden för viskositet eller densitet som fastställs för DMX- och DMA-typer i tabell I i ISO 8217.

3c. *MARPOL*: den internationella konventionen rörande förhindrande av förorening från fartyg från 1973, ändrad genom protokollet till denna från 1978.

3d. *bilaga VI till MARPOL*: bilaga till MARPOL med rubriken Regler för förhindrande av luftföroreningar från fartyg, som är fogad till MARPOL genom protokollet från 1997.

3e. *svavelkontrollområde*: de havsområden som definieras som sådana av IMO enligt bilaga VI till MARPOL.

3f. *passagerarfartyg*: fartyg som tar fler än 12 passagerare och där med passagerare avses alla personer med undantag av

i) befälhavaren och medlemmarna av besättningen eller andra personer som i någon egenskap är anställda eller sysselsatta ombord för fartygets behov, och

ii) barn som inte fyllt ett år.

3g. *reguljär trafik*: en serie överfarter av ett passagerarfartyg mellan två eller fler hamnar eller en serie resor från och till samma hamn utan anlöpande av mellanliggande hamnar, antingen

i) enligt en offentliggjord tidtabell, eller

ii) så reguljärt eller frekvent att de kan sägas motsvara en fast tidtabell.

3h. *örlogsfartyg*: ett fartyg som tillhör en stats väpnade styrkor och är försett med de yttre tecken som utmärker sådana fartyg av dess nationalitet, som är under befäl av en av statens regering vederbörligen utsedd officer, vars namn är upptaget i vederbörlig rulla eller dess motsvarighet, och som är bemannat med en besättning underställd militärt disciplinärt system.

3i. *fartyg i hamn*: fartyg som är säkert förtöjt eller ligger för ankar i en gemenskapshamn medan det lastar eller lossar eller endast ligger i hamn, inklusive den tid då det inte hanterar last.

3j. *fartyg på inre vattenvägar*: ett fartyg som särskilt är avsett att användas på en inre vattenväg i enlighet med rådets direktiv 82/714/EEG av den 4 oktober 1982 om tekniska föreskrifter för fartyg i inlandssjöfart (*), inbegripet alla fartyg som medför

i) ett fartcertifikat för gemenskapens inre vattenvägar i enlighet med direktiv 82/714/EEG,

ii) ett certifikat som utfärdats enligt artikel 22 i den reviderade konventionen för sjöfarten på Rhen.

3k. *utsläppande på marknaden*: att för tredjeman tillhandahålla eller göra tillgängliga mot betalning eller gratis, var som helst inom medlemsstaternas jurisdiktioner, marina bränslen för förbränning ombord. Detta utesluter att tillhandahålla marina bränslen eller göra dem tillgängliga för export i ett fartygs lasttankar.

3l. *yttersta randområden*: de franska utomeuropeiska departementen, Azorerna, Madeira och Kanarieöarna, i enlighet med artikel 299 i fördraget.

3m. *reningsmetoder*: ett avgasreningssystem eller annan teknisk metod som går att kontrollera och genomföra."

(*) EGT L 301, 28.10.1982, s. 1. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

e) Punkt 6 skall utgå.

3) Artikel 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

Maximal svavelhalt i tung eldningsolja

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att tunga eldningsoljor från och med den 1 januari 2003 inte används inom deras territorier om svavelhalten överstiger 1 viktprocent.

2. i) Under förutsättning att de behöriga myndigheterna övervakar utsläppen skall detta krav inte tillämpas på tunga eldningsoljor som används

a) i förbränningsanläggningar som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/80/EG av den 23 oktober 2001 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar (*), vilka betraktas som nya anläggningar enligt definitionen i artikel 2.9 i det direktivet och som håller sig inom de gränser för utsläpp av svaveldioxid för sådana anläggningar som anges i bilaga IV till det direktivet och tillämpas i enlighet med artikel 4 i det direktivet,

b) i förbränningsanläggningar som omfattas av direktiv 2001/80/EG, vilka betraktas som befintliga anläggningar enligt definitionen i artikel 2.10 i det direktivet, där utsläppen från anläggningen är högst 1 700 mg/Nm³ med ett syreinhåll i rökgasen på 3 volymprocent på torr bas och där, från och med den 1 januari 2008, svaveldioxidutsläppen från förbränningsanläggningar enligt artikel 4.3 a i direktiv 2001/80/EG högst motsvarar dem som överensstämmer med de gränsvärden för utsläpp för nya anläggningar som anges i del A i bilaga IV till det direktivet och i tillämpliga fall genom tillämpning av artiklarna 5, 7 och 8 i detta,

c) i andra förbränningsanläggningar som inte omfattas av a eller b, där utsläppen av svaveldioxid från dessa anläggningar inte överstiger 1 700 mg/Nm³ med ett syreinhåll i rökgasen på 3 volymprocent på torr bas,

d) för förbränning i raffinaderier där de genomsnittliga svaveldioxidutsläppen per månad fördelade på raffinaderiets alla anläggningar, oberoende av använd bränsletyp eller bränslekombination, ligger under det gränsvärde som skall fastställas av varje medlemsstat och som inte får överstiga 1 700 mg/Nm³. Detta skall inte tillämpas på förbränningsanläggningar som omfattas av a eller, från och med den 1 januari 2008, de förbränningsanläggningar som omfattas av b.

ii) Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att varje förbränningsanläggning som använder tung eldningsolja med en svavelhalt som överstiger den som anges i punkt 1 endast drivs efter tillstånd utfärdat av en behörig myndighet som specificerar utsläppsgränserna.

3. Bestämmelserna i punkt 2 skall ses över och om så krävs ändras vid eventuell framtida ändring av direktiv 2001/80/EG.”

(*) EGT L 309, 27.11.2001, s. 1. Direktivet ändrat genom 2003 års anslutningsakt.

4) Artikel 4 skall ändras på följande sätt:

a) Med verkan från och med den 1 januari 2010

i) skall orden ”inklusive marin dieselbrännolja” i punkt 1 utgå,

ii) skall punkt 2 utgå.

b) Med verkan från och med den 11 augusti 2005 skall punkterna 3 och 4 utgå.

5) Följande artiklar skall införas:

”Artikel 4a

Maximal svavelhalt i marina bränslen som används i svavelkontrollområden och av passagerarfartyg som används i reguljär trafik till eller från gemenskapshamnar

1. Medlemsstater skall vidta alla åtgärder som krävs för att se till att marina bränslen inte används på deras

territorialvatten, i deras exklusiva ekonomiska zoner eller i de övervakningszoner för föroreningar som omfattas av svavelkontrollområdena om dessa bränslen har en högre svavelhalt än 1,5 viktprocent. Detta skall gälla alla fartyg oavsett flagg, även fartyg som påbörjat sin resa utanför gemenskapen.

2. Tillämpningsdatum för punkt 1 skall vara följande:

a) För Östersjöområdet, enligt regel 14.3 a i bilaga VI till MARPOL, den 11 augusti 2006.

b) För Nordsjön

— 12 månader efter det att IMO:s beslut har trätt i kraft, i enlighet med fastställda förfaranden, eller

— den 11 augusti 2007,

beroende på vilket som inträffar tidigast.

c) För alla andra havsområden, inbegripet hamnar, som IMO vid ett senare tillfälle beslutar att ange som svavelkontrollområden i enlighet med regel 14.3 b i bilaga VI till MARPOL: 12 månader efter det att det beslutet har trätt i kraft.

3. Medlemsstaterna skall vara ansvariga för kontrollen av tillämpningen av punkt 1 åtminstone när det gäller

— fartyg som för deras flagg, och

— fartyg oberoende av flagg medan de ligger i hamn i en medlemsstat, såvida denna gränsar till svavelkontrollområden.

Medlemsstaterna får också vidta ytterligare åtgärder för kontroll av tillämpningen avseende andra fartyg i enlighet med internationell havsrätt.

4. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som krävs för att se till att från och med den dag som anges i punkt 2 a passagerarfartyg i reguljär trafik till eller från en gemenskapshamn inte använder marina bränslen på deras territorialvatten, i deras exklusiva ekonomiska zoner eller i övervakningszonerna för föroreningar, om svavelhalten i dessa bränslen överskrider 1,5 viktprocent.

Medlemsstaterna skall vara ansvariga för kontrollen av efterlevnaden av detta krav åtminstone när det gäller fartyg som för deras flagg och fartyg, oberoende av flagg, medan de ligger i deras hamnar.

Artikel 4b

Maximal svavelhalt i marina bränslen som används av fartyg på inre vattenvägar och i gemenskapshamnar

5. Från och med den dag som anges i punkt 2 a skall medlemsstaterna kräva att fartygens loggböcker förs korrekt, inklusive åtgärder för omkoppling mellan bränsletyper, som ett villkor för att fartyget skall få anlöpa en gemenskapshamn.

1. Medlemsstaterna skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att med verkan från och med den 1 januari 2010 se till att följande fartyg inte använder marina bränslen med en svavelhalt som överstiger 0,1 viktprocent:

6. Från och med den dag som anges i punkt 2 a, och i enlighet med regel 18 i bilaga VI till MARPOL, skall medlemsstaterna

a) Fartyg på inre vattenvägar, och

— upprätthålla ett register över lokala leverantörer av marint bränsle,

b) fartyg i hamnar som ligger i gemenskapen, varvid besättningen skall ges tillräcklig tid för att genomföra all nödvändig omkoppling mellan bränsletyper så snart som möjligt efter ankomsten till kaj och så sent som möjligt före avresan.

— se till att svavelhalten i alla marina bränslen som säljs på deras territorium dokumenteras av leverantören i ett leveransdokument för bunkerolja, kompletterat med ett förseglat prov som undertecknats av företrädaren för det mottagande fartyget,

Medlemsstaterna skall begära att tidpunkten för omkoppling mellan bränsletyper förs in i fartygets loggbok.

— vidta lämpliga åtgärder mot leverantörer av marint bränsle som upptäcks ha levererat bränsle som inte överensstämmer med uppgifterna i leveransdokumentet för bunkerolja,

2. Punkt 1 skall inte tillämpas

— se till att avhjälpande åtgärder vidtas för att säkerställa att det marina bränsle som upptäckts inte följa kraven bringas i överensstämmelse med dessa.

a) när ett fartyg, i enlighet med offentliggjord tidtabell, skall ligga vid kaj i mindre än två timmar,

b) för fartyg avsedda för transport på inre vattenvägar som innehar ett certifikat som intygar att fartyget uppfyller kraven i den internationella konventionen från 1974 om säkerheten för människoliv till sjöss, i dess ändrade lydelse, när dessa fartyg är till sjöss,

7. Från och med den dag som anges i punkt 2 a skall medlemsstaterna se till att marin dieselolja inte släpps ut på marknaden på deras territorier, om svavelhalten i sådan marin dieselolja överstiger 1,5 viktprocent.

c) förrän den 1 januari 2012 för de fartyg som förtecknas i bilagan och som uteslutande är verksamma på Republiken Greklands territorium,

8. Kommissionen skall underrätta medlemsstaterna om de tillämpningsdatum som anges i punkt 2 b och offentliggöra dessa i *Europeiska unionens officiella tidning*.

d) på fartyg som stänger av alla motorer och utnyttjar elnätet i land när de ligger vid kaj i hamn.

3. Med verkan från och med den 1 januari 2010 skall medlemsstaterna se till att marin dieselbrännolja inte släpps ut på marknaden på deras territorier, om svavelhalten överstiger 0,1 viktprocent.

Artikel 4c

Försök med och användning av nya reningsmetoder

1. Medlemsstaterna får, i samarbete med andra medlemsstater och när så är lämpligt, godkänna försök med reningsmetoder för fartyg, som för deras flagg, eller på havsområden inom deras jurisdiktion. Under dessa försök skall användning av marina bränslen som uppfyller kraven i artiklarna 4a och 4b inte vara obligatorisk, under förutsättning att

- kommissionen och den berörda hamnstaten skriftligen underrättas om försöken minst 6 månader innan de inleds,
- tillstånden för försöken inte ges för längre tid än 18 månader,
- alla berörda fartyg installerar manipulationssäker utrustning för kontinuerlig övervakning av skorstensutsläppen och använder den under hela försöksperioden,
- alla berörda fartyg uppnår utsläppsminskningar som åtminstone är likvärdiga med dem som uppnås genom de gränsvärden för svavel i bränsle som anges i detta direktiv,
- det under hela försöksperioden finns adekvata system för hantering av de utsläpp som orsakas av reningsmetoderna,
- inverkan på den marina miljön, särskilt på ekosystemen i skyddade hamnar, anläggningsplatser och flodmynningar, utvärderas under hela försöksperioden, och
- fullständiga resultat lämnas till kommissionen och görs tillgängliga för allmänheten inom sex månader efter det att försöken avslutats.

2. Reningsmetoder för fartyg som för en medlemsstats flagg skall godkännas i enlighet med förfarandet i artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002 av den 5 november 2002 om inrättande av en kommitté för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (COSS) (*), varvid hänsyn skall tas till

- riktlinjer som skall utarbetas av IMO,

- resultaten av de försök som genomförs enligt punkt 1,

- miljöeffekter, däribland utsläppsminskningar som kan uppnås, och inverkan på ekosystemen i skyddade hamnar, anläggningsplatser och flodmynningar,

- möjlighet att genomföra övervakning och kontroll.

3. Kriterier för fartygs användning av reningsmetoder, oberoende av flagg, i skyddade hamnar, anläggningsplatser och flodmynningar inom gemenskapen skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 9.2. Kommissionen skall underrätta IMO om vilka dessa kriterier är.

4. Som ett alternativ till användning av sådana låg-svavliga marina bränslen som uppfyller kraven i artiklarna 4a och 4b får medlemsstaterna tillåta att fartyg använder en godkänd reningsmetod, under förutsättning att dessa fartyg

- kontinuerligt uppnår utsläppsminskningar som åtminstone är likvärdiga med dem som uppnås genom de gränsvärden för svavel i bränsle som anges i detta direktiv,
- är försedda med utrustning för kontinuerlig övervakning av utsläppen, och
- grundligt dokumenterar att alla avfallsflöden som utmynnar i skyddade hamnar, anläggningsplatser och flodmynningar inte påverkar ekosystemen, på grundval av kriterier som myndigheterna i hamnstaten meddelat IMO."

(*) EGT L 324, 29.11.2002, s. 1. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 415/2004 (EUT L 68, 6.3.2004, s. 10).

6) Artikel 6 skall ändras på följande sätt:

- a) Följande punkt skall införas:

"1a. Medlemsstaterna skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att svavelhalten i marina bränslen uppfyller de relevanta bestämmelserna i artiklarna 4a och 4b.

Följande metoder för stickprov, analys och kontroll skall användas när så är lämpligt:

- Stickprov på marina bränslen avsedda för förbränning ombord vid leverans till fartyg, i enlighet med IMO: s riktlinjer, och analys av dess svavelhalt.
- När det är möjligt, stickprov och analys av svavelhalten i marina bränslen avsedda för förbränning ombord i tankar och i stickprov från förseglade bunkertankar ombord på fartyg.
- Kontroll av fartygs loggböcker och leveranssedlar för bunkerbränsle.

Stickprovskontrollen skall börja den dag det tillämpliga gränsvärdet för maximal svavelhalt i bränslet träder i kraft. Den skall utföras med tillräcklig frekvens, i tillräcklig mängd och på ett sådant sätt att proven är representativa för det undersökta bränslet och för det bränsle som används av fartyg när de befinner sig på de havsområden, i de hamnar och på de inre vattenvägar som berörs.

Medlemsstaterna skall också när så är lämpligt vidta rimliga åtgärder för att övervaka svavelhalten i marina bränslen andra än de på vilka artiklarna 4a och 4b är tillämpliga.”

- b) I punkt 2 skall led a ersättas med följande:

”a) ISO-metod 8754 (1992) och PrEN ISO 14596 för tung eldningsolja och marina bränslen.”

- 7) Artikel 7 skall ersättas med följande:

”Artikel 7

Rapportering och översyn

1. På grundval av resultaten av den stickprovskontroll, analys och kontroll som utförs i enlighet med artikel 6 skall medlemsstaterna senast den 30 juni varje år lämna en kortfattad rapport till kommissionen om svavelhalten i de flytande bränslen som omfattas av detta direktiv och som använts inom medlemsstaternas territorium under föregående kalenderår. Rapporten skall innehålla en förteckning över det totala antal stickprov som testats

per bränsletyp och uppgifter om vilken mängd bränsle som använts samt den beräknade genomsnittliga svavelhalten. Medlemsstaterna skall vidare rapportera om antalet inspektioner som gjorts ombord på fartyg samt ange den genomsnittliga svavelhalten för de marina bränslen som använts på deras territorier och som inte omfattas av detta direktiv den 11 augusti 2005.

2. På grundval av bland annat

- a) årsrapporter som lämnas i enlighet med punkt 1,
- b) konstaterad utveckling när det gäller luftkvalitet, försurning, bränslekostnader och förändring av transportsätten,
- c) framsteg när det gäller att minska utsläppen av svaveloxider från fartyg genom IMO-mekanismer, efter gemenskapsinitiativ i detta avseende,
- d) en ny kostnadseffektivitetsanalys av de åtgärder som anges i artikel 4a.4 inklusive direkta och indirekta miljövinster, samt av eventuella ytterligare åtgärder för att minska utsläppen, samt
- e) tillämpningen av artikel 4c,

skall kommissionen senast 2008 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet.

Kommissionen kan, tillsammans med denna rapport, lämna förslag till ändring av detta direktiv, särskilt

- i fråga om andra generationens gränsvärden för svavel som skall fastställas för varje bränslekategori, och
- med beaktande av arbetet inom IMO, för de havsområden där lågsvavliga marina bränslen skall användas.

Kommissionen skall ta särskild hänsyn till förslag angående

- a) utseende av ytterligare svavelkontrollområden,
- b) en eventuell sänkning till 0,5 % av gränsvärdena för svavel i marint bränsle som används i svavelkontrollområden,
- c) alternativa eller kompletterande åtgärder.

3. Senast den 31 december 2005 skall kommissionen till Europaparlamentet och rådet rapportera om en eventuell användning av ekonomiska instrument, inklusive åtgärder som differentierade tullar och kilometeravgifter, köp- och säljbara utsläppsrätter och kvittning.

Kommissionen får överväga att lämna in förslag till ekonomiska instrument som alternativa eller kompletterande åtgärder i samband med översynen 2008, förutsatt att fördelar för miljön och människors hälsa tydligt kan påvisas.

4. De ändringar som är nödvändiga för tekniska anpassningar till artikel 2 punkterna 1, 2, 3, 3a, 3b och 4 eller artikel 6.2 mot bakgrund av den vetenskapliga och tekniska utvecklingen skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 9.2. Sådana anpassningar får inte leda till några direkta ändringar av detta direktivs räckvidd eller de gränsvärden för svavel i bränsle som anges i detta direktiv."

8) Artikel 9 skall ersättas med följande:

"Artikel 9

Kommittéförfarande

1. Kommissionen skall biträdas av en kommitté.
2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i rådets beslut 1999/468/EG (*) tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Utfärdat i Strasbourg den 6 juli 2005.

På Europaparlamentets vägnar
J. BORRELL FONTELLES
Ordförande

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning."

(*) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

9) Den text som återges i bilagan till detta direktiv skall läggas till.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 11 augusti 2006. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

På rådets vägnar
J. STRAW
Ordförande

BILAGA

”BILAGA

GREKISKA FARTYG

FARTYGETS NAMN	LEVERANSÅR	IMO-NUMMER
ARIADNE PALACE	2002	9221310
IKARUS PALACE	1997	9144811
KNOSSOS PALACE	2001	9204063
OLYMPIA PALACE	2001	9220330
PASIPHAË PALACE	1997	9161948
FESTOS PALACE	2001	9204568
EUROPA PALACE	2002	9220342
BLUE STAR I	2000	9197105
BLUE STAR II	2000	9207584
BLUE STAR ITHAKI	1999	9203916
BLUE STAR NAXOS	2002	9241786
BLUE STAR PAROS	2002	9241774
HELLENIC SPIRIT	2001	9216030
OLYMPIC CHAMPION	2000	9216028
LEFKA ORI	1991	9035876
SOPHOKLIS VENIZELOS	1990	8916607”

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 22 april 2005

om inrättande av Europeiska säkerhetsforskningsrådet

(2005/516/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, och

av följande skäl:

(1) År 2003 inrättade kommissionen en högnivågrupp inom området säkerhetsforskning vars viktigaste uppgift var att föreslå principer och prioriteringar för ett europeiskt säkerhetsforskningsprogram (ESRP).

(2) Efter det att högnivågruppen 2004 lagt fram sin rapport "Forskning för ett säkrare Europa", föreslog kommissionen i sitt meddelande av den 7 september 2004 "Säkerhetsforskning: Nästa steg" ⁽¹⁾ att man skulle inrätta ett europeiskt säkerhetsforskningsråd (ESRAB).

(3) Det är nödvändigt att inrätta Europeiska säkerhetsforskningsrådet och definiera dess uppgifter och struktur.

(4) Europeiska säkerhetsforskningsrådet bör bidra till innehållet i och genomförandet av det europeiska säkerhetsforskningsprogrammet.

(5) Europeiska säkerhetsforskningsrådet bör omfatta sakkunniga från olika berörda grupper, som till exempel användare, näringslivs- och forskningsorganisationer. Utifrån respektive verksamhetsområden bör Europeiska säkerhetsforskningsrådet vara sammansatt av två grupper som har klart skilda men kompletterande roller.

(6) Det bör finnas bestämmelser för rådsmedlemmarnas utlämnande av information utan att det påverkar tillämpningen av kommissionens säkerhetsbestämmelser i bilagan till kommissionens beslut 2001/844/EG, EKSG och Euratom ⁽²⁾.

(7) Det är lämpligt att fastställa en tillämpningsperiod för detta beslut. Kommissionen kommer att vid en senare tidpunkt överväga om det är tillrådligt med en förlängning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Råd

Härmed inrättas med verkan från den 1 juli 2005 ett råd som skall kallas Europeiska säkerhetsforskningsrådet (ESRAB) och vara knutet till kommissionen.

⁽¹⁾ KOM(2004) 590 slutlig.

⁽²⁾ EGT L 317, 3.12.2001, s. 1. Beslutet senast ändrat genom beslut 2005/94/EG, Euratom (EUT L 31, 4.2.2005, s. 66).

Artikel 2

Arbetsuppgifter

Kommissionen kan rådgöra med Europeiska säkerhetsforskningsrådet om alla frågor som rör innehållet i och genomförandet av det europeiska säkerhetsforskningsprogrammet, som skall genomföras inom gemenskapens ramprogram för forskning.

Europeiska säkerhetsforskningsrådet skall utföra sitt arbete i full vetskap om europeiska politiska insatser, särskilt de forskningsinsatser som görs på nationell nivå och till stöd för de europeiska forskningspolitiska initiativen.

Europeiska säkerhetsforskningsrådet skall särskilt, men inte enbart, utarbeta rekommendationer till kommissionen inom följande områden:

- a) Strategiska uppdrag, huvudsakliga områden och prioriteter som fastställts för det europeiska säkerhetsforskningsprogrammet på grundval av högnivågruppens rapport "Forskning för ett säkrare Europa" med hänsyn till inrättandet av Europeiska försvarsbyrån (EDA) liksom nationella och mellanstatliga insatser.
- b) Den tekniska kompetens som skall bibringas de europeiska intressegrupperna. Rådet skall rekommendera en strategi för att förbättra den europeiska industrins tekniska bas i syfte att förbättra dess konkurrenskraft.
- c) De strategiska och operativa aspekterna av det europeiska säkerhetsforskningsprogrammet med hänsyn till erfarenheter och resultat från den förberedande åtgärden om förbättrande av den europeiska industrins potential för säkerhetsforskning ⁽¹⁾, från de kommissionsavdelningar som har ett aktivt intresse för säkerhetsområdet, inbegripet den forskning som omfattas av gemenskapens ramprogram för forskning, och från andra expertgrupper eller råd.
- d) Frågor som gäller genomförandet, till exempel utbyte av sekretessbelagd information och immateriella rättigheter.
- e) Optimering av användningen av offentliga forsknings- och utvärderingsstrukturer inom det europeiska säkerhetsforskningsprogrammet.
- f) En kommunikationsstrategi som skall sprida kunskap om säkerhetsforskningsprogrammet och lämna information om intressegruppernas forskningsprogram.

Ordförandena i var och en av säkerhetsforskningsrådets båda grupper enligt artikel 4.1 kan meddela kommissionen att det är önskvärt med ett samråd med Europeiska säkerhetsforskningsrådet om andra frågor.

⁽¹⁾ KOM(2004) 72 slutlig.

Artikel 3

Medlemskap i Europeiska säkerhetsforskningsrådet - utnämning

1. Medlemmarna i Europeiska säkerhetsforskningsrådet skall utses av kommissionen och väljas bland specialister och strateger som är experter inom de områden som anges i artikel 2.
2. Utnämningarna skall vara personliga och inga suppleanter skall utses. Medlemmarna skall utnämnas på grundval av personliga meriter och de skall ge kommissionen råd utan påverkan utifrån. Information som inhämtats under arbetet i rådet får inte spridas om kommissionen anser att det rör sig om sekretessbelagda områden.
3. Medlemmarna skall utses för en mandattid som inte får vara längre än detta besluts giltighet. De skall kvarstå i tjänst till dess att de har ersatts eller till mandattidens utgång.
4. Medlemmar som inte längre effektivt kan bidra till rådets arbete, som avgår, eller som inte uppfyller de villkor som fastställs i punkt 2 i denna artikel eller i artikel 287 i fördraget, får ersättas av kommissionen under återstoden av sin mandattid.
5. Förteckningen över medlemmarna i Europeiska säkerhetsforskningsrådet och efterföljande utnämningar skall offentliggöras av kommissionen i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Verksamhet

1. Europeiska säkerhetsforskningsrådet skall vara sammansatt av två grupper:
 - a) En grupp som har hand om kraven på efterfrågesidan inom säkerhetsforskningen.
 - b) En grupp som har hand om kraven inom teknikförsörjningskedjan.
2. Medlemmarna i Europeiska säkerhetsforskningsrådet skall välja en ordförande för varje grupp.
3. Efter överenskommelse med kommissionen kan man för att utreda särskilda frågor inrätta tillfälliga undergrupper baserade på ett mandat som en eller båda grupperna i Europeiska säkerhetsforskningsrådet har fastställt. Grupperna skall upplösas så snart deras mandat har fullgjorts.

4. För behandlingen av särskilda punkter på dagordningen, får kommissionen bjuda in experter eller observatörer, inklusive personer från kommissionens avdelningar med särskild kompetens, vilka kan ge Europeiska säkerhetsforskningsrådet råd och anvisningar eller delta i de tillfälliga undergruppernas arbete, om detta anses nyttigt eller nödvändigt.

5. Europeiska säkerhetsforskningsrådets grupper skall normalt sett mötas i kommissionens lokaler enligt de villkor och den tidsplan som kommissionen fastställt. Båda grupperna i Europeiska säkerhetsforskningsrådet får använda sig av kommissionens sekretariatstjänster. De kan hålla gemensamma möten för att uppnå enhetlighet i sitt tillvägagångssätt och bättre samordning. Sådana gemensamma möten skall ledas gemensamt av de båda ordförandena för grupperna i Europeiska säkerhetsforskningsrådet.

6. Europeiska säkerhetsforskningsrådets grupper skall anta de mandat man enats om, inklusive arbetsordningen, på grundval av ett förslag från kommissionen.

7. Ett begränsat intranät skall inrättas så att man kan cirkulera arbetsdokument, slutsatser, protokoll och andra relevanta dokument.

Utfärdat i Bryssel den 22 april 2005.

Artikel 5

Kostnader

Resekostnader som medlemmarna och de utvalda experterna har i samband med verksamheten i säkerhetsforskningsrådet skall ersättas av kommissionen enligt kommissionens regler. Medlemmarna och de utvalda experterna skall inte ersättas för det arbete de utför.

Artikel 6

Utlämnande av information

Bestämmelser för rådsmedlemmarnas utlämnande av information skall fastställas i säkerhetsforskningsrådets arbetsordning.

Alla personer som deltar i Europeiska säkerhetsforskningsrådets verksamhet skall avstå från att lämna ut information som de genom denna verksamhet fått tillgång till.

Artikel 7

Tillämpning

Detta beslut skall gälla till och med den 31 december 2006.

På kommissionens vägnar

Günter VERHEUGEN

Vice ordförande